ബാധ്യതാ നിരാകരണപത്രം (Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.ടി ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാധൂകരണത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ഗണേഷ് പ്രസാദ്

v.

രാജേശ്വർ പ്രസാദും മറ്റുള്ളവരും

(2023 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1699)

2023 മാർച്ച് 14,

[ജസ്റ്റിസ് സുധാൻഷു ദുലിയ, ജസ്റ്റിസ് ജെ.ബി. പർദിവാല]

1908 ലെ സിവിൽ നടപടി നിയമസംഹിത ഓർഡർ 6, ചട്ടം 17- ഓർഡർ 9, ചട്ടം 8,9- എതിർകക്ഷികളെ സൂട്ട് സ്വത്തിന്റെ നിയമാനുസൃത ഉടമകളാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനും വാടക നൽകാത്തതിന്റെ പേരിൽ അപ്പീൽവാദിക്കെതിരേ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അപ്പീൽവാദി-പ്രതിക്കെതിരെ എതിർകക്ഷി-വാദി ഒരു അന്യായം ഫയൽ ചെയ്തു.- എതിർകക്ഷി-വാദിയുടെ പിതാവ് സൂട്ട് സ്വത്ത് പണയം വെച്ചയാൾ (മോർട്ട്ഗേജർ) ആയിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം അപ്പീൽവാദി-പ്രതികളുടെ പിതാവിന് അനുകൂലമായി പണയ ഉടമ്പടി നടപ്പാക്കിയെന്നും അങ്ങനെയാണ് തന്റെ പിതാവ് സൂട്ട് സ്വത്തിന്റെ കൈവശം നേടുന്നതെന്നും, പണയ സ്വത്ത് വീണ്ടെടുത്തിട്ടില്ലായെന്നതിനാൽ കേസ് തള്ളിക്കളയണമെന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്ന രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന അപ്പീൽവാദി-പ്രതി സമർപ്പിച്ചു - പിന്നീട്, പ്രോസിക്യൂഷൻ നടത്താത്തതിനാൽ അന്യായം നിരസിക്കപ്പെട്ടു - അതിനുശേഷം, പണയം തിരികെ നൽകുന്നതിനും സൂട്ട് സ്വത്തിന്റെ കൈവശം നേടുന്നതിനുമായി എതിർ കക്ഷികൾ മറ്റൊരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു - പിന്നീട് ഹർജിയിലെ വാദങ്ങൾ ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിനായി എതിർകക്ഷി അപേക്ഷ നൽകി - പ്രസ്തുത അപേക്ഷ സിവിൽ ജഡ്ജി നിരസിച്ചു - പുനരവലോകന അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് എതിർകക്ഷി ഈ ഉത്തരവിനെ ജില്ലാ കോടതി മുമ്പാകെ ചോദ്യം ചെയ്തു, വാദങ്ങളിൽ ഭേദഗതി വരുത്താൻ ജില്ലാകോടതി എതിർ കക്ഷിയെ അനുവദിച്ചു - അപ്പീൽവാദി ഈ ഉത്തരവിനെ ഹൈക്കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു - ഉത്തരവിൽ ഇടപെടാൻ ഹൈക്കോടതി വിസമ്മതിച്ചു - ഓർഡർ 9 ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം കേസ് തടയപ്പെടുന്നുവെന്ന് അപ്പീൽവാദി സുപ്രീം കോടതിയിൽ വാദിച്ചു, കാരണം മുമ്പത്തെ ഹർജി വീഴ്ച വരുത്തിയതിന് തള്ളിക്കളഞ്ഞതാണ്, രണ്ട് കേസുകളിലും വ്യവഹാര കാരണം ഒന്നുതന്നെയാണ് - അപ്പീലിൽ വിധിച്ചു: ഒരു ഭേദഗതിയിലൂടെ വാദി അവതരിപ്പിച്ച വാദം എന്നത് പ്രതി തന്റെ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന വാദം തന്നെയാണെങ്കിൽ കൂടാതെ വാദിയുടെ അത്തരമൊരു വാദം ഒരു ബദൽ വാദവുമാണെങ്കിൽ, ഇത് യഥാർത്ഥ അപേക്ഷയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലായെങ്കിൽ പോലും, പ്രതിക്കു നേരേ മുൻവിധി സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ലാ എങ്കിൽ ഭേദഗതി അനുവദിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് കോടതിയെ തടയാനാവില്ല - നിലവിലെ കേസിൽ, സൂട്ട് സ്വത്തിനെ പ്രതി ഒരു പണയ വസ്തു എന്ന നിലയിൽ കൈവശം വച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പണയം വച്ച തുക പ്രകാരം ആവശ്യമായ പേയ്മെന്റ് നടത്തി പണയ വസ്തു വീണ്ടെടുക്കാനും കൈവശം തിരിച്ചെടുക്കാനും തങ്ങൾ തയ്യാറാണ് എന്നതുമാണ് വാദികൾ ബദലായി മുന്നോട്ടുവെച്ചിട്ടുള്ള

വാദം- രണ്ട് അവകാശവാദങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനുള്ള തെളിവുകൾ വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിൽ വ്യവഹാര കാരണവും വ്യത്യസ്തമാണ് എന്നത് നന്നായി തീർപ്പാക്കപ്പെട്ട തത്വമാണ് - നിലവിലെ കേസ് അതേ വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ടതല്ല - അതിനാൽ, സിപിസി ഓർഡർ 9, ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന വാദത്തിന് യോഗ്യതകളൊന്നുമില്ല - സ്വത്ത് കൈമാറ്റ നിയമം - 60, 83 എന്നീ വകുപ്പുകൾ.

അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു:1. , രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന എന്നിവ ഭേദഗതി ചെയ്യാനോ അധികമായൊരു ഫയൽ ചെയ്യാനോ വാദിക്കും പ്രതിക്കും അവകാശമുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, നിർദ്ദിഷ്ട ഭേദഗതിയിലൂടെ എതിർഭാഗത്തെ കക്ഷി അനീതിക്ക് വിധേയമാകരുതെന്നും മറുകക്ഷിക്ക് അനുകൂലമായി നടത്തിയിട്ടുള്ള ഏതൊരു അംഗീകാരത്തെയും നിഷേധിക്കരുതെന്നുമുള്ള ഒരു അപവാദത്തിന് വിധേയമാണ് ഇത്. ഹർജിയിലെ യഥാർത്ഥ വിവാദങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ ഭേദഗതികളും വാദങ്ങളും ഉദാരമായി അനുവദിക്കപ്പെടണം, എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ഹർജിയിൽ ഉന്നയിച്ചതോ പ്രതിരോധത്തിൽ സ്വീകരിച്ചതോ ആയ വ്യവഹാര കാരണത്തെ മാറ്റുകയോ ഒരു പുതിയ വ്യവഹാര കാരണം കൊണ്ടു പകരം വയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതാകരുത് നിർദ്ദിഷ്ട ഭേദഗതി. വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിലപാടിനെ നിരാകരിക്കുന്നതും പൊരുത്തക്കേടുള്ളതുമായ ആരോപണങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുതാപരമായി പരസ്പര വിരുദ്ധമായ ആരോപണങ്ങൾ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നതിലൂടെ വാദങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ അനുവദിക്കരുത്. [ഖണ്ഡിക 37, 38][918-E-F]

2. ഭേദഗതിയിലൂടെ വാദി അവതരിപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന വാദം എന്നത് പ്രതി തന്റെ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന വാദം തന്നെയാണെങ്കിൽ കൂടാതെ വാദിയുടെ അത്തരമൊരു വാദം ഒരു ബദൽ വാദവുമാണെങ്കിൽ, ഇത് യഥാർത്ഥ അപേക്ഷയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലായെങ്കിൽ പോലും, പ്രതിക്കു നേരേ മുൻവിധി സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ലാ എങ്കിൽ ഭേദഗതി അനുവദിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് കോടതിയെ തടയാനാവില്ല . (ഖണ്ഡിക 47)[922-A-B]

3. സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 8 ൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ മുൻ ഹർജി തള്ളിയാൽ അതേ വ്യവഹാര കാരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പുതിയ കേസ് കൊണ്ടുവരുന്നതിനെ ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 വിലക്കുന്നു. അതേ വ്യവഹാര കാരണമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 8 പ്രകാരമുള്ള വിലക്ക് പിന്നീടുള്ള കേസിന് ബാധകമാകൂ എന്നതിനാൽ, "അതേ വ്യവഹാര കാരണം" എന്ന പദം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. പിന്നീടുള്ള ഹർജിയിലെ വ്യവഹാര കാരണം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിൽ, മുമ്പത്തെ ഹർജിയിലെ വ്യവഹാര കാരണവുമായി ഇതിന് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെങ്കിൽ, അത്തരം പിന്നീടുള്ള കേസുകളിൽ നിയമാനുസൃത വിലക്ക് ബാധകമല്ല. മുൻ ഹർജി തള്ളിയതിനു ശേഷവും അതേ വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തുടർന്നും നിരവധി കേസുകൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവണതയ്ക്ക് തടയിടുന്നതിനാണ് ഈ വ്യവസ്ഥ അവതരിപ്പിച്ചത്. മുൻ കേസിലെ അതേ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള തുടർന്നുള്ള കേസുകൾ തടയുക

എന്നത് നിയമസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യമായിരുന്നില്ല, "അതേ വ്യവഹാര കാരണം" എന്ന നിർണായക വാക്കുകളിൽ നിന്ന് അത് വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ, എല്ലാം വ്യവഹാര കാരണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു, തുടർന്നുള്ള വ്യവഹാര കാരണം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവന്നാൽ, സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥയെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് അത്തരം കേസ് ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 52][923-C-E]

4. ചട്ടം 8 പ്രകാരം കേസ് പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ തള്ളിക്കളയുമ്പോൾ (വീഴ്ച വരുത്തിയതിന് തള്ളിക്കളയുന്നു) അതേ വ്യവഹാര കാരണത്തിൽ ഒരു പുതിയ കേസ് കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ നിന്ന് സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ഹർജിക്കാരെ തടയും. നിലവിലെ കേസ്, അതായത് ബല്ലിയ ജില്ലയിലെ കിഴക്കൻ മേഖലാ സിവിൽ ജഡ്ജ് (ജെ.ഡി.) കോടതിയിലുള്ള 2009 ലെ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 154 അതേ വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഫയൽ ചെയ്തതല്ല. നിലവിലെ കേസിൽ, പ്രതി ഒരു പണയവസ്തു എന്ന നിലയിൽ സ്യൂട്ടിലെ സ്വത്ത് കൈവശം വച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതും പണയ തുക പ്രകാരം ആവശ്യമായ പേമെന്റ് നടത്തി പണയം വീണ്ടെടുക്കാനും സ്വത്തിന്റെ കൈവശാവകാശം തിരിച്ചെടുക്കാനും തങ്ങൾ തയ്യാറാണ് എന്നതുമാണ് വാദികളുടെ കേസ്. ആവശ്യപ്പെടുന്ന നിവൃത്തി കാലഹരണപ്പെട്ടതാണോ അല്ലയോ എന്ന് കക്ഷികൾ കൊണ്ടുവരുന്ന തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിചാരണ കോടതിയാണ് തീരുമാനിക്കേണ്ടത്. *മുഹമ്മദ് ഖലീൽ ഖാൻ കേസിൽ* പ്രിവി കൗൺസിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, രണ്ട് അവകാശവാദങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തെളിവുകൾ വ്യത്യസ്തമാണ് എങ്കിൽ വ്യവഹാര കാരണവും വ്യത്യസ്തമാണ്. അതിനാൽ, സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന വാദത്തിന് കഴമ്പില്ല. [ഖണ്ഡിക 60][927-B-D]

5. ഈ വിഷയത്തെ മറ്റൊരു കോണിൽ നിന്നും നോക്കിക്കാണാം. നിലവിലെ ഹർജിയിൽ അഭ്യർത്ഥിച്ചതുപോലെ, ആദ്യത്തെ കേസിലും വാദി പണയം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി അഭ്യർത്ഥിച്ചിരുന്നുവെന്ന് കരുതുക. അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ രണ്ട് കേസുകളിലും ആവശ്യപ്പെടുന്ന നിവൃത്തിയും അവയുടെ വ്യവഹാര കാരണവും ഒന്നു തന്നെയാകുകയും, സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ നിലവിലെ കേസിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് തടസ്സമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള അവകാശം, പണയം വയ്ക്കുന്നയാൾക്ക് ഒരു നിയമ നിർമാണത്തിലൂടെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അവകാശമാണ്, നിയമത്തിൽ അതിനായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചും കർശനമായി വ്യവസ്ഥകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടും മാത്രമേ ആ അവകാശം എടുത്തുമാറ്റാൻ കഴിയൂ. വീണ്ടെടുക്കലിനുള്ള അവകാശം ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാ എങ്കിൽ, പണയം വച്ചയാളെ രണ്ടാമത്തെ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 പോലുള്ള വ്യവസ്ഥ തടയില്ല. കാരണം, ഒരു ഭാഗംവെക്കൽ കേസിലെന്ന പോലെ, വീണ്ടെടുക്കൽ കേസിലും വ്യവഹാര കാരണം ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ഒന്നാണ്. വീണ്ടെടുപ്പിനുള്ള അവകാശം ഇല്ലാതാകുന്നതുവരെയോ വീണ്ടെടുപ്പിനുള്ള ഒരു കേസ് കാലഹരണപ്പെടുന്നതു വരെയോ തുടർച്ചയായ ഓരോ നടപടിയുടെയും വ്യവഹാര കാരണം വ്യത്യസ്തമാണ്. (ഖണ്ഡിക 61, 62)[927-E-F; 928-F]

ഫേം ശ്രീനിവാസ് രാം കുമാർ v. മഹാബീർ പ്രസാദ് ആൻഡ് അദേർസ് എഐആർ 1951 എസ്സി 177 : [1951] എസ്സിആർ 277; ജി നാഗമ്മ ആൻഡ് അനദർ v. ശിരോമനമ്മ ആൻഡ് അനദർ (1996) 2 എസ്സിസി 25 : [1995] 5 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 701; പ്രഫുൽ മനോഹർ റെലെ v. കൃഷ്ണബായ് നാരായൺ ഘോസാൽക്കർ ആൻഡ് അദേർസ് (2014) 11 എസ്സിസി 316 : [2014] 1 എസ്സിആർ 44; സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മധ്യപ്രദേശ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ ആൻഡ് അനദർ (2011) 12 എസ്സിസി 268 : [2011] 12 എസ്സിആർ 140; ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് കോർപ്പറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. സഞ്ജീവ് ബിൽഡേഴ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് ആൻഡ് അനദർ- 2022 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 5909 (ഇന്ത്യൻ സുപ്രീം കോടതി വിധി) എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ചു.

രേവജീതു ബിൽഡേഴ്സ് ആൻഡ് ഡെവലപ്പേഴ്സ് v. നാരായണസ്വാമി & സൺസ് ആൻഡ് *അദേഴ്സ് (2009) 10 എസ്സിസി 84 : [2009] 15 എസ്സിആർ 103; നോർത്ത് ഈസ്റ്റേൺ റെയിൽവേ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ, ഗോരഖ്പൂർ v. ഭഗവാൻ ദാസ് (2008) 8 എസ്സിസി 511 : [2008] 6 എസ് സിആർ 416; പി.എ. ജയലക്ഷ്മി v. എച്ച്. ശാരദ ആൻഡ് അദേർസ് (2009) 14 എസ്സിസി 525 : [2009] 11 എസ്സിആർ 131; ബി.കെ. നാരായണപിള്ള v. പരമേശ്വരൻ പിള്ള ആൻഡ് അനദർ (2000) 1 എസ്സിസി 712 : [1999] 5 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 271; എ.കെ. ഗ്രൂപ്പ ആൻഡ് സൺസ് ലിമിറ്റഡ് v. ദാമോദർ വാലി കോർപ്പറേഷൻ എഐആർ 1967 എസ്സി 96 : [1966] എസ്സിആർ 796; ഉഷ ബാലശേബ് സ്വാമി ആൻഡ് അദേർസ് v കിരൺ അപ്പാസോ സ്വാമിയും മറ്റുള്ളവരും (2007) 5 എസ്സിസി 602 : [2007] 5 എസ്സിആർ 306; എം/എസ് ഗണേഷ് ട്രേഡിംഗ് കമ്പനി v. മോജി റാം (1978) 2 എസ്സിസി 91 : [1978] 2 എസ്സിആർ 614; ഗയ മുനിസിപ്പാലിറ്റി വി.രാം പ്രസാദ് ഭട്ട്, അനദർ- 1965 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 29* (ഇന്ത്യൻ സുപ്രീം കോടതി തീരുമാനിച്ചു) എന്നിവ പരാമർശിച്ചു.

ദീപ് നരേൻ സിംഗ് v. മിന്നി ഡയറ്റർട്ട്, അനദർ ഐഎൽആർ (1904) 31 കൽ 274; സർദാർ ബൽബീർ സിംഗ് v. ആത്മ റാം ശ്രീവാസ്തവ എഐആർ 1977 അൽ 211 (എഫ്ബി); സൂരജ് രത്തൻ തിരാനി ആൻഡ് അദേർസ് v.അസമാബാദ് ടീ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് ആൻഡ് അദേർസ് എഐആർ 1965 എസ്സി 295 : [1964] എസ്സിആർ 192; ശ്രീധർ സദ്ബാ പവാർ v. ഗന്ന മഹദു കവാഡെ ആൻഡ് അദേഴ്സ് ഐഎൽആർ (1928) 52 ബോം 111; രാമചന്ദ്ര കോലാജി പാട്ടീൽ v. ഹന്മന്ത ഐഎൽആർ (1920) 44 ബോം 28 939; വിത്തൽ രാജാറാം സുതാർ ആൻഡ് ആനദർ v. രാമചന്ദ്ര പാണ്ഡു ജാദവ് ആൻഡ് അദേർസ് എഐആർ 1948 ബോം- എന്നിവ പരാമർശിച്ചു.

ഭയ്യാ രഘുനാഥ് സിംഗ് ആൻഡ് അദേർസ് v. മുസമ്മത്ത് ഹൻസ്രാജ് കുൻവാൻ *ആൻഡ് അദേർ സ് (1933-34) 61 ഐഎ 362, 226 (പിസി); താക്കുർ ശങ്കർ ബക്ഷ് v. ദിയ ശങ്കർ ആൻഡ് അദേർസ് (1887) എൽആർ 15 ഐഎ 66; മുഹമ്മദ് ഖലീൽ ഖാൻ v. മഹ്ബൂബ് അലി മിയാൻ ആൻഡ് അദേഴ്സ് എഐആർ 1949 പിസി 78 -* എന്നിവ പരാമർശിച്ചു.

ജേ കുക്ക് v. ഹെൻറി എസ്. ഗിൽ (1873) എൽആർ 8 സിപി 107 - പരാമർശിച്ചു..

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

[2009] 15 എസ്സിആർ 103- ഖണ്ഡിക 26- പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു

[2008] 6 എസ്സിആർ 416- ഖണ്ഡിക 33- പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു

[2009] 11 എസ്സിആർ 131- ഖണ്ഡിക 34- പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു

[1999] 5 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 271- ഖണ്ഡിക 35-പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു

[1966] എസ്സിആർ 796- ഖണ്ഡിക 35- പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു

[1951] എസ്സിആർ 277- ഖണ്ഡിക 42- ആശ്രയിച്ചു

[1995] 5 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 701- ഖണ്ഡിക 43- ആശ്രയിച്ചു

[2014] 1 എസ്സിആർ 44- ഖണ്ഡിക 44- ആശ്രയിച്ചു

[2007] 5 എസ്സിആർ 306- ഖണ്ഡിക 45- പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു

[1978] 2 എസ്സിആർ 614- ഖണ്ഡിക 45- പരാമർശിക്കപ്പെട്ടു

[2011] 12 എസ്സിആർ 140- ഖണ്ഡിക 48- ആശ്രയിച്ചു

[1964] എസ്സിആർ 192- ഖണ്ഡിക 59- ആശ്രയിച്ചു

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2023 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1699.

2015 ലെ എംയുഎ നമ്പർ 1346 ൽ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതി 04.07.2018 ന് നൽകിയ വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും

അനിരുദ്ധ ജോഷി, രാജീവ് മഹേശ്വരാനന്ദ് റോയ്, പി. ശ്രീനിവാസൻ എന്നിവർ അപ്പീൽ വാദിക്കായി ഹാജരായി.

തേജസ്വി കുമാർ, സയ്യിദ് സർഫറാസ് കരീം, രേണു ഭണ്ഡാരി, അംബർ ഖമറുദ്ദീൻ, അഡ്വ. ജെ.ബി. പർദിവാല എന്നിവർ എതിർകക്ഷിക്കായി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് ജെ.ബി. പർദിവാല**

1. അനുമതി നൽകി.

2. സൗകര്യാർത്ഥം, ഇവിടത്തെ അപ്പീൽവാദിയെ 'യഥാർത്ഥ പ്രതി അല്ലെങ്കിൽ പ്രതി' എന്ന് പരാമർശിക്കും, ഇവിടത്തെ എതിർകക്ഷികളെ 'യഥാർത്ഥ വാദികൾ അല്ലെങ്കിൽ വാദികൾ' എന്ന് പരാമർശിക്കും.

3. പണയമായി നൽകിയ വസ്തു തിരിച്ചെടുത്ത് അതിന്റെ കൈവശം നേടുന്നതിന് വേണ്ടി, ബല്ലിയ ജില്ലയിലെ കിഴക്കൻ മേഖലാ സിവിൽ ജഡ്ജ് കോടതിയിൽ വാദികൾ സമർപ്പിച്ച 2009 ലെ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 154 ലെ യഥാർത്ഥ പ്രതിയാണ് ഈ അപ്പീൽ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. 1908 ലെ

സിവിൽ നടപടി 6 ചട്ടം 17 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം (ചുരുക്കത്തിൽ, 'സിപിസി') ഹർജിയിൽ ഭേദഗതി വരുത്താൻ വാദികളെ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് 25.02.2015 ന് അഡീഷ്ണൽ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റ് നൽകിയ ഉത്തരവിനെ ശരിവെച്ചുകൊണ്ട്, 2015-ലെ സിവിൽ മിസെലേനിയസ് ഡബ്ല്യുപി 1346-ൽ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതി 04.07.2018 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിനെയാണ് ഈ അപ്പീലിൽ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്

പ്രസക്തമായ വസ്തുതകൾ

4. ബല്ലിയ ജില്ലയിലും ബല്ലിയ പർഗാനയിലുമുള്ള ബല്ലിയ നഗരത്തിലെ ചൗക്കിലുള്ള ബ്ലോക്ക് നമ്പർ 2-5, എ നമ്പർ 25, 26, 27, 28, 29 ആയ ഷോപ്പ് ആണ് സിവിൽ കേസിന്റെ വിഷയമായിട്ടുള്ള വസ്തു. സ്യൂട്ട് സ്വത്തിന്റെ നിയമാനുസൃത ഉടമകളാണെന്ന് വാദികൾ അവകാശപ്പെടുന്നു. മുകളിൽ വിവരിച്ച സ്യൂട്ട് സ്വത്തിന്റെ മൂന്നിലൊന്ന് ഭാഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വാദികളുടെ പിതാവ് പ്രതിയുടെ പിതാവിന് അനുകൂലമായി ഒരു പണയ ഉടമ്പടി നടപ്പാക്കിയെന്നും അങ്ങനെ കടയുടെ കൈവശത്തിലേക്ക് തന്റെ പിതാവ് എത്തിയെന്നുമാണ് പ്രതിയുടെ കേസ്. അതിനാൽ, പ്രതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, വാദിയുടെ പിതാവ് പണയം വെച്ചയാളും (മോർട്ട്ഗേജർ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് പണയം വാങ്ങിയയാളും (മോർട്ട്ഗേജി) ആണ്. ഈ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത മോർട്ട്ഗേജ് ഉടമ്പടി 12.02.1957 ന് നടപ്പിലാക്കിയതായി പറയപ്പെടുന്നു.

5. പണയ തുക നൽകുകയോ പണയ വസ്തു വീണ്ടെടുക്കുകയോ ചെയ്യാത്തതിനാൽ 1957 മുതൽ 2005 വരെ, മോർട്ട്ഗേജി പണയവസ്തു കൈവശം വയ്ക്കുന്നത് തുടർന്നു. 30 വർഷത്തെ സമയപരിധി കഴിഞ്ഞതിനാൽ, 1963 ലെ ലിമിറ്റേഷൻ നിയമത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ 1963 ലെ നിയമം) ഷെഡ്യൂൾ 61 എ പ്രകാരം പണയം വച്ച വസ്തുവിൽ പണയക്കാരന്റെ അവകാശം ഇല്ലാതായിയെന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. 2005 ൽ പ്രതിയുടെ പിതാവ് അതായത് മോർട്ട്ഗേജി ശ്രീ ഗുലാബ് ചന്ദ് മരിച്ചു.

6. ഇവിടെയുള്ള അപ്പീൽവാദിയെയും മറ്റ് നാലു പേരെയും പ്രതികളാക്കിക്കൊണ്ട് സ്മോൾ കോസസ് ജഡ്ജ് (സീനിയർ ഡിവിഷൻ) കോടതി മുമ്പാകെ 15.03.2007 ന് വാദികൾ 2007 ലെ സ്മോൾ കോസ് സ്യൂട്ട് നമ്പർ 3 സ്ഥാപിച്ചു. സ്യൂട്ട് സ്വത്തിന്റെ അതായത് കടയുടെ നിയമാനുസൃത ഉടമസ്ഥരാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നതായിരുന്നു വാദികളുടെ ഒരു ആവശ്യം. ഇവിടത്തെ അപ്പീൽവാദിയായ പ്രതിയുടെ പിതാവിന് വിട്ടുനൽകിയതാണ് ഷോപ്പെന്നും, പ്രതിയുടെ പിതാവിന്റെ മരണശേഷം പ്രതി വാടക നൽകുന്നത് നിർത്തുകയും 2 മുതൽ 5 വരെയുള്ള പ്രതികളെ പ്രസ്തുത കടയിൽ ഉപ-വാടകക്കാരായി നിയമവിരുദ്ധമായി പ്രവേശിപ്പിച്ചുവെന്നും വാദികൾ ആരോപിക്കുന്നു. അതിനാൽ, കടയുടെ കൈവശം തങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കുന്ന ഉത്തരവുണ്ടാകണമെന്നും അവർ അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

7. വാദികൾ സ്ഥാപിച്ച 2007 ലെ സ്മോൾ കോസ് സ്യൂട്ട് നമ്പർ 3 ൽ ഇനിപ്പറയുന്ന നിവൃത്തികൾക്കായാണ് അഭ്യർത്ഥിച്ചത്:

"എ- താഴെ വിശദമായി അതിരുകൾ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത കട ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനായി പ്രതികൾക്ക് എതിരായും വാദികൾക്ക് അനുകൂലമായും ഉത്തരവ് നൽകണമെന്നും കോടതി നിഷ്കർഷിച്ച കാലയളവിനുള്ളിൽ പ്രതികൾ ഒഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അത് കോടതി വഴി ഒഴിപ്പിക്കണമെന്നും അതിന്റെ കൈവശാവകാശം വാദികളായ ഞങ്ങൾക്ക് നൽകണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ബി- താഴെ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു പ്രകാരം 4500 രൂപ അടയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവ് പ്രതികൾക്കെതിരെയും വാദികൾക്ക് അനുകൂലമായും പാസാക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

സി- കേസ് തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാതെ കിടക്കുന്ന സമയത്തെ നഷ്ടപരിഹാര ഉത്തരവ് എന്ന നിലയിൽ 500 രൂപ നൽകാൻ പ്രതികൾക്കെതിരെയും വാദികൾക്ക് അനുകൂലമായും ഉത്തരവ് നൽകാം.

ഡി- ഞങ്ങൾ വാദികൾക്ക് കേസിന്റെ ചെലവുകൾ പ്രതികൾ നൽകണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ നിവൃത്തികൾ കൂടാതെ, കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ വാദികൾക്ക് മറ്റേതെങ്കിലും നിവൃത്തിക്ക് അർഹതയുണ്ടെങ്കിൽ, അതും പ്രതികൾക്കെതിരായും വാദികൾക്ക് അനുകൂലമായും നൽകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു."

8. മേൽപ്പറഞ്ഞ 2007-ലെ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 3-ൽ, വാദികൾ ഉന്നയിച്ച മുഴുവൻ കേസും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് അപ്പീൽവാദി- പ്രതി രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന ഫയൽ ചെയ്തു. വാദികളുടെ പിതാവ് 12.02.1957 ലെ പണയ ഉടമ്പടി നടപ്പാക്കിയെന്നും അങ്ങനെയാണ് പ്രതിയുടെ പിതാവ് സ്യൂട്ട് സ്വത്തിന്റെ കൈവശാവകാശത്തിൽ എത്തുന്നതെന്നും അതിൽ വിശദീകരിച്ചു. വാദികളുടെ പിതാവോ നിയമപരമായ അവകാശികളോ ഒരു ഘട്ടത്തിലും പണയം വീണ്ടെടുത്തിട്ടില്ലെന്നും അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

9. 2007 ലെ സ്മോൾ കോസ്സ്യൂട്ട് നമ്പർ 3 ലെ അന്യായത്തിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന വ്യവഹാരകാരണം ഇപ്രകാരമാണ്:-

രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത നോട്ടീസ് അയച്ച 13-11-2006 ലും നോട്ടീസ് കൈപ്പറ്റിയ 15-11-2006 ലും നോട്ടീസ് നൽകിയതിനു ശേഷം 31-12- 2006 ലും ഷോപ്പ് ഒഴിയുകയോ വാടക കുടിശ്ശിക നൽകുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാ എന്നതും ഇത് കോടതിയുടെ അധികാരപരിധിയിൽ വരുന്നത് എന്നതുമാണ് വ്യവഹാര കാരണം."

10. വിചാരണയ്ക്കെടുക്കാത്തതിനെത്തുടർന്ന് 20.10.2010 ലെ ഉത്തരവിലൂടെ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച 2007 ലെ സ്മോൾ കോസ് സ്യൂട്ട് നമ്പർ 3 തള്ളിയെന്നത് റെക്കോഡിലുള്ള രേഖകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. 2007 ലെ സ്മോൾ കോസ് സ്യൂട്ട് നമ്പർ 3 തള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ് ഇപ്രകാരമാണ് :-

"20-10-10-

വിളിച്ചു. റെക്കോർഡ് അവതരിപ്പിച്ചു. വാദി ഹാജരായില്ല. അവസരത്തിനായി അപേക്ഷ നൽകിയിട്ടില്ല. വാദിയുടെ അഭാവത്തിൽ കേസ് തള്ളിക്കളയുന്നു."

11. മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെ 2007 ലെ സ്മോൾ കോസ് കേസ് നമ്പർ 3 തള്ളിക്കളഞ്ഞതിനുശേഷം, വാദികൾ ബല്ലിയ ജില്ലയിലെ കിഴക്കൻ മേഖലാ സിവിൽ ജഡ്ജിയുടെ (ജെ.ഡി.) കോടതിയിൽ മറ്റൊരു കേസ് (അതായത് ഇപ്പോഴത്തെ കേസ്) നൽകി. 1882 ലെ സ്വത്ത് കൈമാറ്റ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 83 പ്രകാരം (ചുരുക്കത്തിൽ, 'ടിപി നിയമം') നൽകിയ ഈ ഹർജി 2009 ലെ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 154 ആയി രേഖപ്പെടുത്തി.

12. 2009-ലെ സ്യൂട്ട് 154 ൽ വാദികൾ ഉന്നയിക്കുന്ന വ്യവഹാര കാരണം ഇപ്രകാരമാണ്:

"03-09-2008 തീയതിയിൽ പണയ ഉടമ്പടിയെ കുറിച്ച് അറിവ് ലഭിച്ചതും 31/3/09 ന് പണയ തുക തിരികെ നൽകുന്നത് നിരസിക്കപ്പെട്ടതും ഇത് ബനിയ ജില്ലയിലും പരഗാനയിലുമുള്ള ബല്ലിയ പരിധിയിൽ വരുന്നതായതുമാണ് വ്യവഹാരത്തിന് കാരണമായത്."

13. 2009-ലെ 154-ാം നമ്പർ സ്യൂട്ടിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിവൃത്തികൾ ഇനിപ്പറയുന്നതു പോലെയാണ്:-

"എ- പണയ ഉടമ്പടിയിലെ തുക 700/- രൂപയും മറ്റ് ചെലവുകളുടെ ഇനത്തിലുള്ള 5100/- രൂപയും ഉൾപ്പടെ മൊത്തം 58,00/- രൂപ നിർദ്ദിഷ്ട കാലയളവിനുള്ളിൽ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ചുവടെ സൂചിപ്പിച്ച മുറിയുടെ കൈവശം വാദികൾക്ക് നൽകുന്നതിനായി പ്രതികൾക്ക് നോട്ടീസ് നൽകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ബി- വ്യവഹാരത്തിന്റെ ചെലവ് പ്രതിക്കെതിരായും വാദികളായ ഞങ്ങൾക്ക് അനുകൂലമായും നൽകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

സി- ഇതിനുപുറമെ, കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ വാദികൾക്ക് അർഹതയുള്ള ഏതെങ്കിലും ബദൽ നിവൃത്തിയോ മറ്റ് നിവൃത്തിയോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതും വാദികൾക്ക് അനുകൂലമായും പ്രതികൾക്കെതിരായും നൽകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു."

14. 2009-ലെ 154-ാം നമ്പർ സ്യൂട്ടിൽ പ്രതി രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന സമർപ്പിച്ചു :

"4. ഹർജിയിലെ നാലാം ഖണ്ഡിക വ്യാജവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമാണ്. വാദികളുടെ പിതാവ് തന്നെ 12-02-57 തീയതിയിലെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത പണയ ഉടമ്പടി പ്രതിയുടെ പിതാവിന് അനുകൂലമായി നടപ്പാക്കിയിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത പണയ ഉടമ്പടിയെ കുറിച്ച് അവർക്ക് അറിവ് നൽകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. പ്രതിയുടെ പിതാവോ മുത്തച്ഛനോ ഒരിക്കലും വാദിയുടെ പിതാവിന്റെയോ മുത്തച്ഛന്റെയോ വാടകക്കാരായിരുന്നില്ല. വാദികളുടെ പിതാവ് പ്രതിയുടെ പിതാവിന് അനുകൂലമായി 12-02-57 തീയതിയിലെ പണയ ഉടമ്പടി നടപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുതയെക്കുറിച്ച് വാദികൾക്ക് തന്നെ പൂർണ്ണ

അറിവുണ്ടായിരുന്നു. പ്രതിയുടെ പിതാവോ പ്രതിയോ ഒരിക്കലും വാദികൾക്ക് വാടക നൽകിയിട്ടില്ല.

Xxx xxx xxx

6. ഹർജിയുടെ ആറാം ഖണ്ഡിക അവ്യക്തവും അനിശ്ചിതവുമാണ്. കേസിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ വാദികൾ മനഃപൂർവ്വം നൽകിയിട്ടില്ല. വാദികൾ ബല്ലിയയിലെ സ്മോൾ കോസ് സിവിൽ ജഡ്ജിയുടെ (എസ്ഡി) കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച സ്മോൾ കോസ് സ്യൂട്ട് നമ്പർ 3/2017 ൽ പ്രതിയായ ഞാൻ, എന്റെ സത്യസന്ധമായ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന ഫയൽ ചെയ്തു എന്നത് ശരിയാണ്. ഈ കേസ് 20.10.2010 ന് കോടതി തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

7. ഹർജിയിലെ ഏഴാം ഖണ്ഡിക വ്യാജവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമാണ്, ഇത് അംഗീകരിക്കാനാകില്ല. പണയ ഉടമ്പടിയെ കുറിച്ച് വാദികൾക്ക് തുടക്കം മുതൽ അറിവുണ്ടായിരുന്നു. പണയം നൽകി വാങ്ങിയ തുക വാദിയുടെ പിതാവ് ഒരിക്കലും തിരികെ നൽകിയിട്ടില്ല, യഥാർത്ഥ പണയ ഉടമ്പടി ഇന്നും ഒന്നാം പ്രതിയുടെ കസ്റ്റഡിയിലാണ്. പ്രതിയുടെ പിതാവോ പ്രതിയോ ഒരിക്കലും വാദികളുടെയോ അവരുടെ പിതാവിന്റെയോ വാടകക്കാരൻ ആയിരുന്നില്ല.

Xxx xxx xxx

അധിക പ്രസ്താവന

Xxx xxx xxx

2. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, വാദികളുടെ പിതാവ് 12.05.57 തീയതിയിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കൈവശാവകാശ പണയ ഉടമ്പടി നടപ്പാക്കി, അതിൽ പറയുന്ന 30 വർഷത്തെ വീണ്ടെടുക്കൽ സമയപരിധി നിലനിന്നിരുന്നത് 12-02-87 വരെയായിരുന്നു. വാദികളുടെ പിതാവ് ഒരു സ്ഥിരം വ്യവഹാരി ആയിരുന്നു. സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം ബോധപൂർവം പണയം വീണ്ടെടുക്കാതിരുന്നു. ഈ സമയപരിധി അവസാനിച്ച് 6 വർഷത്തിന് ശേഷം വാദിയുടെ പിതാവിന്റെ മരണവും സംഭവിച്ചു. അങ്ങനെ പ്രതികൂല കൈവശാവകാശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിയുടെ പിതാവ് ഈ കടമുറിയുടെ ഉടമസ്ഥനാകുകയും കൈവശക്കാരനായി തുടരുകയും ചെയ്തു. കാലഹരണ ദോഷം മൂലം കേസ് തടയപ്പെടേണ്ടതാണ്.

Xxx xxx xxx

4. വാദിയുടെ കേസ് നിയമപരമായി നിലനിൽക്കില്ല.

5. പ്രശ്നപരിഹാരവും അംഗീകരിക്കലും പൂർത്തിയായതാണ് എന്നതിനാൽ ഈ കേസ് തടയപ്പെടുന്നു.

6. വാദികൾ സമർപ്പിച്ച സ്മോൾ കോസ് സ്യൂട്ട് നമ്പർ 3/2007, അതായത് രാജേശ്വർ ഇടിസി v. ഡോ. ഗണേഷ് പ്രസാദ്, 20-10-2010 തീയതിയിൽ തള്ളി. അങ്ങനെ ഈ കേസ് ഒടുവിൽ വാദികൾക്കെതിരായും എനിക്ക് അനുകൂലമായും വിധിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കാരണത്താൽ ഇപ്പോഴത്തെ കേസ് റെസ്ജൂഡിക്കേറ്റ പ്രകാരവും തടയപ്പെടുന്നു."

15. 2009 ലെ 154-ാം നമ്പർ സ്യൂട്ടിൽ സിപിസി ഉത്തരവ് 6 ചട്ടം 17 പ്രകാരം ഭേദഗതി ചെയ്യണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ട് വാദികൾ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചതായി രേഖകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ആവശ്യപ്പെട്ട ഭേദഗതി ഇപ്രകാരമാണ് :-

"1. കേസിന്റെ ശീർഷകത്തിൽ, പ്രതി നമ്പർ 1 ന്റെ പേരിനും വിലാസത്തിനും ശേഷം വരുന്ന "പ്രതി" എന്ന വാക്ക് കഴിഞ്ഞ് "ഒന്നാം കക്ഷി" എന്ന വാക്കുകൾ ചേർക്കാൻ അനുവദിക്കണം. കൂടാതെ പ്രതി നമ്പർ 1 ന്റെ പേരിനും വിലാസത്തിനും താഴെ ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യക്തികളുടെ പേരുകളും വിലാസങ്ങളും പ്രതി നമ്പർ 2 മുതൽ 5 വരെയായി ചേർക്കാൻ അനുവദിക്കണം.

2. രാജീവ് കുമാർ ഏകദേശം 35 വയസ്സ്

3. മുന്ന ഏകദേശം 33 വയസ്സ്

4. ഗോലു ഏകദേശം 23 വയസ്സ്

മൂന്നുപേരും മരിച്ച ഓം പ്രകാശിന്റെ പുത്രൻമാരാണ്

5. ഓം പ്രകാശിന്റെ ഭാര്യയായ ഏകദേശം 57 വയസുള്ള ശ്യാം ദേവി. ആർ/ഒ ജോപ് ലിൻഗൻജ് ബല്ലിയ നഗരം, ബല്ലിയ പരഗാന-ജില്ല

.... പ്രതികൾ രണ്ടാം കക്ഷി

2. ഹർജിയിൽ ഖണ്ഡിക-1-ന് മുകളിലുള്ള വരി മുറിച്ചുമാറ്റി പകരം ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ എഴുതാൻ അനുവദിക്കണം-

"മേൽപ്പറഞ്ഞ വാദങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്നു"

3. ഹർജിയിലെ ഖണ്ഡിക 1-ന്റെ അവസാനത്തെ വരി മുറിച്ചുകളയുന്നതിന് അനുവദിക്കണം.

4. ഹർജിയിലെ ഖണ്ഡിക 2-ന്റെ അവസാന വരിയിൽ "ശ്രമം (effort)" എന്ന വാക്ക് എഴുതിയിരിക്കുന്നു, അത് മുറിച്ചുകളയുകയും അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് "ഉടനീളം (throughout)" എന്ന വാക്ക് എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നതിന് അനുവദിക്കണം.

5. ഹർജിയിലെ ഖണ്ഡിക 4 ന്റെ രണ്ടാം വരിയിൽ "തുടർന്ന് (following)" എന്ന വാക്കിന് ശേഷം എഴുതിയ വാക്കുകൾ ഒഴിവാക്കുന്നതിനും, അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ ചേർക്കുന്നതിനും അനുവദിക്കണം-

> "വാടക സംബന്ധിച്ച് തർക്കമുള്ള പ്രസ്തുത മുറിയുടെ ഏതോ ഒരു ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച്, 12-02-57 തീയതിയിൽ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കൈവശാവകാശ പണയ ഉടമ്പടി എഴുതുകയും നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ പ്രധാനമായ വസ്തുത ഒന്നാം പ്രതിയുടെ മുത്തച്ഛൻ ലക്ഷ്മൺ പ്രസാദ് 1953 മുതൽ തർക്ക മുറിയിൽ 23/- രൂപ പ്രതിമാസ വാടകയ്ക്ക് താമസിച്ചിരുന്നു എന്നതാണ്. തുടർന്ന് ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവ് ഗുലാബ് ചന്ദ് തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ, അതായത് 2005 വരെ തർക്ക മുറിയിൽ വാടകക്കാരനായി തുടർന്നു. ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവ് മരിച്ച ശേഷം ഒന്നാം പ്രതിയും അവിടെ വാടകക്കാരനായി തുടരുകയും തങ്ങുകയും ചെയ്തു. കാലാകാലങ്ങളിൽ വാടക വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അത് അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവ് ഗുലാബ് ചന്ദിന്റെ ജീവിതകാലത്ത് തർക്ക മുറിയുടെ വാടക വർധിച്ച് 300 രൂപയായി മാറി. പരേതരായ ലക്ഷ്മൺ പ്രസാദ്, ഗുലാബ് ചന്ദ് എന്നിവർ കാലാകാലങ്ങളിൽ വാടക നൽകുകയും വാദികളുടെ പിതാവും വാദികളും ഇതിന് രസീത് നൽകുകയും ചെയ്തു. ഈ രീതിയിൽ 31-03-06 വരെയുള്ള വാടക ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവ് മുൻകൂറായി നൽകിയിരുന്നു, എന്നാൽ അദ്ദേഹം 2005 ൽ മരിച്ചു."

6. ഖണ്ഡിക 4 ൽ ഭേദഗതി വരുത്തിയ ശേഷം വരുന്ന ഖണ്ഡിക 4(എ) ഇപ്രകാരമാണ്:

ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കാം:

> "4(എ) വാദികളുടെ പിതാവിന് വീട്ടിലുള്ള ഭാഗത്തിൽ വാടകക്കാരായി ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ ചിലർ മുമ്പ് ഈസ്റ്റേൺ ബല്ലിയയിലെ മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ 2 കേസുകൾ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കേസ് നമ്പർ 492/ 87 *രാജാറാം ഇടിസി v. ഹരി ഹർ ഇടിസി* , കേസ് നമ്പർ 493/87 *രാം നാരായൺ ഇടിസി v. ഹരിഹർ ഇടിസി* എന്നിവയാണ് അവ. സ്ഥിരവും നിർബന്ധിതവുമായ വിലക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ട് നൽകിയ ആ കേസുകൾ ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീർപ്പാക്കി. ഒന്നാം പ്രതിയുടെ മുത്തച്ഛനായ അന്തരിച്ച ലക്ഷ്മൺ പ്രസാദ്, പ്രസ്തുത കേസ് നമ്പർ *493/87 രാം നാരായൺ ജി v. ഹരിഹർ ഇടിസി*-യിൽ മൂന്നാം വാദി എന്ന നിലയിൽ കക്ഷിയായിരുന്നു. 1953 മുതൽ 25 രൂപ പ്രതിമാസ വാടകയ്ക്ക് തർക്ക മുറിയിൽ തുടരുന്നതായി കാണിച്ചാണ് അദ്ദേഹം സ്യൂട്ട് സമർപ്പിച്ചത്. ഈ കേസ് സെറ്റിൽമെന്റ് ഡോക്യുമെന്റ് നമ്പർ 58 കെഎ 1 വഴിയാണ് തീർപ്പാക്കിയത്, കോടതിവിധിയുടെ ഭാഗമാണ് ഈ സെറ്റിൽമെന്റ് ഡോക്യുമെന്റ് നമ്പർ 58 കെഎ 1.

അതായത്, തർക്കമുള്ള വാടക മുറിയുടെ കൈവശത്തിൽ താൻ എത്തിയത് പണയ ഉടമ്പടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് ഒന്നാം പ്രതിയുടെ മുത്തച്ഛൻ തന്റെ ജീവിതകാലത്ത് ഒരിക്കലും കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നത് വ്യക്തമാണ് ".

7. ഹർജിയിൽ ഖണ്ഡിക-5-ന് ശേഷം ഖണ്ഡിക-5(എ) എന്ന നിലയിൽ ഒരു ഖണ്ഡിക ചുവടെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു:-

ഖണ്ഡിക 5 (എ) - ഒന്നാം പ്രതിയുടെ കാര്യത്തിൽ 01.04.06 മുതലുള്ള വാടക കുടിശ്ശികയായി തുടരുകയാണ്. കൂടാതെ വാടക തർക്കത്തിലുള്ള മുറിയിൽ രണ്ടാം കക്ഷി പ്രതികളെ ഒന്നാം പ്രതി ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ബല്ലിയ ഗേറ്റ് ഓഫ് തെഹ്സിൽ സ്കൂളിന് മുന്നിൽ "ശിവം ഹോസ്പിറ്റൽ" എന്ന പേരിൽ ക്ലിനിക്ക് തുറക്കുകയും ഡോക്ടറായി പ്രാക്ടീസ് ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. തർക്കമുള്ള മുറി ഉപ വാടകയ്ക്ക് മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകിയതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, വാടക കുടിശ്ശിക ലഭിക്കുന്നതിനും തർക്കമുള്ള കട ഒഴിഞ്ഞുകിട്ടുന്നതിനും നഷ്ടപരിഹാരം കിട്ടുന്നതിനുമായി നിയമപരമായ നോട്ടീസ് നൽകി. തുടർന്ന് 15-03-07 ന് ബല്ലിയയിലെ സ്മോൾ കോസ് ജഡ്ജ് കോടതിയിലെ സിവിൽ ജഡ്ജി (എസ്.ഡി.) മുമ്പാകെ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 3/2007 സമർപ്പിച്ചു. *രാജേശ്വർ ഇടിസി v. ഡോ.ഗണേഷ് പ്രസാദ്* എന്ന പേരിലുള്ള ഈ കേസ് കോടതി വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടാത്തനിനാൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞു, മേൽ പ്പറഞ്ഞ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ടതിനു ശേഷമായിരുന്നു ഇത്. ആദ്യ കേസ് തള്ളിക്കളഞ്ഞതിലൂടെ ഒന്നാം പ്രതിക്ക് നിയമപരമായ ഒരു അവകാശവും ലഭിക്കില്ല അഥവാ മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസ് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയില്ല. ആദ്യ കേസ് വിചാരണ കൂടാതെ തള്ളിക്കളയാനുള്ള ഉത്തരവ് മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഹർജിയെ റെസ് ജൂഡിക്കേറ്റ തത്വപ്രകാരം തടയുന്നില്ല.

8. ഏഴാം ഖണ്ഡികയിലെ രണ്ടാം വരിയിൽ "അത് അറിയാനിടയായി" എന്ന വാക്കുകൾക്ക് ശേഷവും "ഞങ്ങൾ വാദികൾ" എന്ന വാക്കുകൾക്ക് മുമ്പുമായി "ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവ്" എന്ന വാക്കുകൾ ചേർക്കുന്നതിന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതേ വരിയിൽ "പിതാവ്" എന്ന വാക്കിന് ശേഷവും "പണയക്കാരൻ" എന്ന വാക്കിനു മുമ്പുമായി "പരേതനായ ഹരിഹർ പ്രസാദ്" എന്ന വാക്കുകൾ ചേർക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

9. എട്ടാം ഖണ്ഡികയിലെ നാലാം വരിയിൽ "ക്ലോസ് (close)" എന്ന വാക്കിനു ശേഷം "സന്ധി (Sandhi)" എന്ന വാക്ക് ചേർക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

10. ഖണ്ഡിക -9 ന്റെ അഞ്ചാം വരിയിൽ "ഉടമയുടേതാകാം" എന്ന വാക്കുകൾക്ക് ശേഷം വരുന്ന മുഴുവൻ ഭാഗവും മുറിച്ച് ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ ചേർക്കാം-

"അതും സാധ്യമല്ല. വാദികളുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസ് തർക്കത്തിലുള്ള മുറിയുടെ ഭൂവുടമ- ഉടമ തർക്കവുമായും ഉടമസ്ഥാവകാശവുമായും ബന്ധപ്പെട്ടുള്ളതാണ്. കൂടാതെ പ്രസ്തുത പണയ

ഉടമ്പടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തർക്ക മുറിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവിനോ ഒന്നാം പ്രതിക്കോ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മറിച്ച് വാദികൾക്കും പ്രതികൾക്കും ഇടയിൽ വാടക അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ബന്ധമാണ് തർക്കമുറിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഉടമസ്ഥാവകാശവും ഭൂവുടമാവകാശവും വാദികളിൽ തന്നെ നിലനിൽക്കുന്നു, എന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിൽ പ്രതി സമർപ്പിച്ച രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലും മുകളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട സ്മോൾ കോസ് കേസ് നമ്പർ 3/07 ൽ ഫയൽ ചെയ്ത രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലും പ്രതി ഇത് നിഷേധിച്ചു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഒന്നാം പ്രതി ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും സംബന്ധിച്ച് അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ തർക്കമുറിയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാടകാവകാശം സ്വയമേവ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ നോട്ടീസിലൂടെയും വാടക അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം കക്ഷിയെ ഉപ-വാടകക്കാരായി ഉൾപ്പെടുത്തിയതിലൂടെ ഒന്നാംപ്രതി തന്റെ അവകാശം ദുരുപയോഗം ചെയ്തു, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും പ്രതികൾ കുടിയൊഴിപ്പിക്കപ്പെടാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. അതിനാവശ്യമായ നിവൃത്തിയാണ് ഈ കേസിൽ അവകാശപ്പെടുന്നത്."

11. ഖണ്ഡിക-9 ന് ശേഷം ഖണ്ഡിക 9(എ), 9(ബി), 9(സി), 9(ഡി) എന്നിവ ചുവടെ നൽകിയിരിക്കുന്നതു പോലെ ചേർക്കാം:

ഖണ്ഡിക 9 (എ)- 12-02-57 ലെ കൈവശാവകാശ പണയ രേഖയെക്കുറിച്ച് ഒന്നാം പ്രതി കാണിച്ചു തന്നതിൽ നിന്ന് അറിഞ്ഞതിനുശേഷം അതിന്റെ പകർപ്പ് 10.09.2008 തീയതിയിൽ ലഭിച്ചു. പണയ ഉടമ്പടിയുടെ രേഖയെക്കുറിച്ച് ശരിയായ വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചതിനുശേഷം, പണയ ഉടമ്പടിയിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന 700 രൂപയും മറ്റ് ഇനങ്ങളിൽ കണക്കാക്കുന്ന ചെലവുകളുടെ തുകയായ 5100 രൂപയും ചേർത്ത് 5800 രൂപ നിയമപരമായ സങ്കീർണതകൾ ഒഴിവാക്കാനായി ഒന്നാം പ്രതിക്ക് നൽകാൻ പലതവണ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം അത് നിരസിച്ചു. പ്രസ്തുത തുകയോ മറ്റേതെങ്കിലും തുകയോ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും 12-02-57 ലെ കൈവശാവകാശ പണയ രേഖ തിരികെ നൽകുന്നതിനും 31-03-09 ന് അദ്ദേഹം അന്തിമമായി വിസമ്മതിച്ചു, അതിനാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിൽ പണയവസ്തു തിരികെ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശവാദം മാത്രമാണ് ഉന്നയിക്കുന്നത്, മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യത്തിൽ വസ്തു കൈമാറ്റ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 83 പ്രകാരം 5800 രൂപ നിക്ഷേപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക അപേക്ഷ മാത്രമാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ഒന്നാം പ്രതിക്ക് നോട്ടീസ് അയയ്ക്കുന്നതിനായി കോടതിയിൽ പ്രസ്തുത തുക നിക്ഷേപിച്ച ശേഷവും 5800 രൂപ സ്വീകരിച്ചതിന്റെ അംഗീകാരം നൽകുന്ന രേഖ കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച ശേഷവുമാണ് നിവൃത്തിക്കായി അപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്, അതും കോടതിയുടെ പരിഗണനയിലാണ്.

ഖണ്ഡിക-9(ബി)- ഹർജിയുടെ അവസാനത്തിൽ വിവരിക്കുന്ന മുറിയുടെ 1/3 ഭാഗം മാത്രമേ വാദികളുടെ പിതാവ് ഹരിഹർ പ്രസാദ് 12-02-57 ന് ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവ് ഗുലാബ് ചന്ദിന് പണയം വച്ചിട്ടുള്ളൂ. പണയ തുകയായ 700 രൂപയുടെ പലിശ കഴിച്ച ശേഷമുള്ള

മൊത്തം മുറിയുടെ വാടകയെ കുറിച്ച് കൈവശാവകാശ പണയ ഉടമ്പടിയിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ രീതിയിൽ, മുതൽ തുകയായ 700 രൂപയല്ലാതെ മറ്റൊരു തുകയും ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവിന് നൽകേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ ഒരു മുൻകരുതലായി 700 + 5100 രൂപ, അതായത് 5800 രൂപ സ്വത്ത് കൈമാറ്റ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 83 പ്രകാരം കോടതി അപേക്ഷയ്ക്കാപ്പം നൽകി.

ഖണ്ഡിക 9 (സി)- വാദികളുടെ പിതാവായ പരേതനായ ഹരിഹർ പ്രസാദ് താഴെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന തർക്കത്തിലുള്ള വാടകമുറിയുടെ 1/3 ഭാഗം പണയം വച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം വാദികളാണ് പണയം വച്ചയാളുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾ. ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവായിരുന്ന പണയം നേടിയിരുന്നത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം ഒന്നാം പ്രതി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധിയായി പ്രസ്തുത രേഖയുടെ വിശദാംശങ്ങൾ ചുവടെ നൽകിയിരിക്കുന്നു:-

കെഎ- പണയ ഉടമ്പടിയുടെ തീയതി	തീയതി 12-02-57, അതിന്റെ രജിസ്ട്രേഷൻ 13-02-57 തീയതിയിൽ രജിസ്റ്റർ നമ്പർ 1, വോള്യം നമ്പർ 1364 ലെ 309 മുതൽ 311 വരെയുള്ള പേജുകളിലായി നമ്പർ 364 ആയി നടത്തി.
കെഎച്ച്എ- പണയം വെച്ചയാളുടെയും പണയം വാങ്ങിയയാളുടെയും പേരുകൾ	സീതാറാം പ്രസാദിന്റെ മകനായ ഹരിഹർ പ്രസാദ് പണയം വെച്ചയാളും ലക്ഷ്മൺ പ്രസാദിന്റെ മകനായ ഗുലാബ് ചന്ദ് പണയം സ്വീകരിച്ചയാളുമാണ്.
4 എ- രേഖയുടെ തരം	കൈവശാവകാശ പണയം
ജിഎച്ച്എ- സെക്യൂരിറ്റി തുക	700 രൂപ (എഴുന്നൂറ് രൂപ)
ജിഎ- പലിശ നിരക്കും കൈവശാവകാള പണയ ഉടമ്പടിയുടെ നിബന്ധനകളും	വാടക അവകാശവാദം ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. കൂടാതെ, ഏത് വർഷത്തെ ജെത്സുദി പൂർണവാൻ നാളിലാണോ പലിശയില്ലാതെ മുതൽ തിരിച്ചു നൽകുകയും പണയ വസ്തു വിട്ടു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നത് അപ്പോൾ മുതൽ ഈ രേഖയുമായും പ്രസ്തുത മുറിയുമായും ഇത് എക്സിക്യൂട്ട് ചെയ്യുന്നയാൾക്ക് ഒരു ബന്ധവുമുണ്ടാകില്ല. പണയം നേടിയയാളുടെ കൈവശത്തിൽ

എന്തെങ്കിലും തടസ്സം വരികയാണെങ്കിൽ, കൈവശം നഷ്ടമായ തീയതി മുതൽ പണമടയ്ക്കൽ തീയതി വരെ പ്രതിമാസം 1/- രൂപ നിരക്കിൽ നൽകാൻ പണയം വെച്ചയാളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശികളും ബാധ്യസ്ഥരായിരിക്കും.

ബല്ലിയ ജില്ലയിലും ബല്ലിയ പർഗാനയിലുമുള്ള ബല്ലിയ നഗരത്തിലെ ചൗക്കിലുള്ള ബ്ലോക്ക് നമ്പർ 2-5, എ നമ്പർ 25, 26, 27, 28, 29 ആയ മുറിയുടെ 1/3 (മൂന്നിലൊന്ന്) ഭാഗം

സിഎച്ച്എ-
പണയത്തിനു കീഴിലെ വസ്തു

അതിര്-

കിഴക്ക്-സർക്കാർ റോഡ്

പടിഞ്ഞാറ്-വാദികളുടെ മുറി

വടക്ക്-വാദികളുടെ മുറി

തെക്ക്-കത്തു ലെയ്ൻ

9(ഡി) പിതാവിന്റെ മരണശേഷം പ്രസ്തുത പണയ ഉടമ്പടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഒന്നാം പ്രതി തർക്കത്തിലുള്ള വാടകമുറിയുടെ 1/3 ഭാഗമായ പണയ വസ്തു കൈവശം വെക്കുകയാണ്. സമയപരിധി അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് 700 രൂപ നൽകി പണയ വസ്തു തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിന് ഒന്നാം പ്രതിയോ ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവോ ഒരു അറിയിപ്പും നൽകിയിട്ടില്ല. വാദികളുടെ പിതാവിനോ വാദികൾക്കോ അത്തരമൊരു നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ടില്ല. ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവോ ഒന്നാം പ്രതിയോ ഈ തുക വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് ഒരു അവകാശവാദവും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ല. വാടക മുറിയുടെ 1/3 ഭാഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും ഉന്നയിച്ച് ഇത് ജപ്തി ചെയ്യാനോ വിൽക്കുന്നതിനോ ഒരു കേസും ഒന്നാം പ്രതിയോ ഒന്നാം പ്രതിയുടെ പിതാവോ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിനാൽ തർക്ക മുറിയുടെ 1/3 ഭാഗം വിട്ടുകിട്ടാനുള്ള വാദികളുടെ അവകാശം ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നതാണ്, പരാതിക്കാരുടെ കേസ് എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും സമയപരിധിക്കുള്ളിലാണ്.

12. ഖണ്ഡിക 10-ന്റെ അവസാന വരിക്ക് ശേഷം "നിരസിച്ചു", "മറ്റ് മാർഗമില്ല" എന്നീ വാക്കുകൾക്ക് മുമ്പായി ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ ചേർക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു, " തർക്കമുള്ള വാടകമുറിയുടെ 2/3 ഭാഗവും പണയം വെച്ചിട്ടില്ല, തർക്ക മുറിയുടെ 1/3 ഭാഗം

മാത്രമേ കൈവശാവകാശ പണയത്തിൽ പണയം വച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആ 1/3 ഭാഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പണയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ബന്ധം തുടർന്നു, എന്നാൽ മുഴുവൻ മുറിയിലും വാദികൾക്കുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെ ഒന്നാം പ്രതി നിഷേധിച്ചു; മുഴുവൻ മുറിയുടെയും ഉടമസ്ഥാവകാശവും മൂന്ന് നിലകളുള്ള വാടകമുറിയുടെ താഴെയുള്ള ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശവും അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഒന്നാം പ്രതിയെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപ വാടകക്കാരെയും തർക്ക മുറിയിൽ നിന്ന് കുടിയൊഴിപ്പിക്കാൻ കേസ് നൽകി.

13. ഖണ്ഡിക-11-ന്റെ രണ്ടാം വരിയിൽ "പണയ ഉടമ്പടി" എന്ന വാക്കിന് ശേഷവും "മൗജ (mauja)" എന്ന വാക്കിന് മുമ്പുമായി ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ ചേർക്കാം-

> "പണയ ഉടമ്പടി രേഖ തിരികെ നൽകാൻ വിസമ്മതിച്ചതിലൂടെയും മുറിയുടെ 1/3 ഭാഗത്തിനായുള്ള പണയ തുകയായ 700 രൂപ അല്ലെങ്കിൽ 5800 രൂപ സ്വീകരിച്ച് മുറിയുടെ 1/3 ഭാഗം വിട്ടുനൽകാതിരുന്നതിലൂടെയും, *കേസ് നമ്പർ 3/2007 പരമേശ്വർ പ്രസാദ് ഇടിസി v. ഡോ.ഗണേഷ് പ്രസാദ് ഇടിസി* കേസിൽ സ്മോൾ കോസ് ജഡ്ജ് കോടതിയിലെ സിവിൽ ജഡ്ജിയുടെ (എസ്ഡി) മുമ്പാകെ 03-09-08 നും മേൽപ്പറഞ്ഞ ഹർജിയിൽ നൽകിയ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലും തർക്കമുള്ള മുറിയിൽ വാദികൾക്കുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശം നിഷേധിച്ചതിലൂടെയും.".

14. ഹർജിയിലെ 12-ാം ഖണ്ഡികയിലെ വാക്കുകൾ മുറിച്ച് ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ ചേർക്കാം-

> "തർക്കമുള്ള വാടക മുറിയുടെ 1/3 ഭാഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പണയ തുക 700 രൂപയും മറ്റ് ചെലവുകൾക്ക് കണക്കാക്കുന്ന തുക 5100 രൂപയും ചേർത്ത് മൊത്തം 5800 രൂപയാണ് പണയം നൽകിയ ഭൂമി വിട്ടുകിട്ടുന്നതിനും കൈവശം ലഭിക്കുന്നതിനുമായി അടച്ചത്. അഭ്യർത്ഥന (എ)-ക്ക് വേണ്ടിയുള്ള ഈ തുക നിശ്ചിതമാണ്. ഉടമകളായ വാദികളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും നിഷേധിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുടിയൊഴിപ്പിക്കൽ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഫയൽ ചെയ്ത കേസിൽ, പ്രതിമാസം 300 രൂപ എന്ന നിരക്കിൽ ഇതിന്റെ 12 മടങ്ങായ 3600 രൂപയാണ് നിവൃത്തിയുടെ മൂല്യമെന്ന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ രീതിയിൽ മൊത്തം കേസിന്റെ മൂല്യമായി കണക്കാക്കുന്ന തുക എന്നത്, 5800 + 3600 = 9400 /- രൂപയാണ്. ഇതാണ് കോടതി ഫീസായി നൽകേണ്ടത്."

15. 12-ാം ഖണ്ഡികയ്ക്ക് ശേഷവും നിവൃത്തി അഭ്യർത്ഥയ്ക്ക് മുമ്പുമായി "വാദികൾ" എന്നതിന്റെ മുന്നിലായി "ഖണ്ഡിക 13" എന്ന വാക്കുകൾ എഴുതാം.

16. നിലവിലെ ഹർജിയിലുള്ള നിവൃത്തി (എ) മുറിച്ചുമാറ്റി അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇനിപ്പറയുന്ന നിവൃത്തി"(എ)", "(എഎ) എന്നിവ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ചേർക്കാവുന്നതാണ്.

"(എ) താഴെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള 12.02.57-ലെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കൈവശാവകാശ രേഖ വിട്ടുനൽകുന്നതിന് കോടതി ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു, കൈവശാവകാശ പണയ ഉടമ്പടിയിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള സെക്യൂരിറ്റി തുകയായ 700 രൂപയും മറ്റ് ചെലവുകളുടെ തുകയായ 5100 രൂപയും ചേർത്ത് വാദി കോടതിയിൽ നിക്ഷേപിച്ച മൊത്തം തുക 5800 രൂപയെ കുറിച്ച് ഒന്നാം പ്രതിയെ അറിയിക്കാവുന്നതാണ്, ഖണ്ഡിക 9(സി)-യിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കൈവശാവകാശ പണയ രേഖ ഒന്നാം പ്രതിക്ക് കോടതിയിൽ സമർപ്പിക്കാം, വാദി നിക്ഷേപിച്ച തുക ഏറ്റെടുക്കാനുള്ള അംഗീകാരം ഒന്നാം പ്രതിക്ക് നൽകിക്കൊണ്ട് പണയ വസ്തുവിന്റെ കൈവശം വിട്ടുനൽകുന്നതിനായി വാദികൾക്ക് അനുകൂലമായും ഒന്നാം പ്രതിക്ക് എതിരായും ഉത്തരവ് നൽകണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതിൽ വീഴ്ചയുണ്ടായാൽ, ഹർജിയിൽ ഖണ്ഡിക 9 (സി)-യിൽ പറയുന്ന 12.02.57 ലെ പണയ ഉടമ്പടി രേഖയിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും വാടക മുറിയുടെ തർക്കമുള്ള ഭാഗത്തിന്റെ കൈവശം വാദികൾക്ക് നൽകിക്കൊണ്ടും 12.02.57 എന്ന തീയതിയിലെ യഥാർത്ഥ കൈവശാവകാശ പണയ ഉടമ്പടി കോടതിയിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നതിന് ഒന്നാം പ്രതിയോട് നിർദേശിച്ചുകൊണ്ടും നിക്ഷേപിച്ച തുക എടുക്കാൻ ഒന്നാം പ്രതിക്ക് അധികാരം നൽകിക്കൊണ്ടും ഉത്തരവിടണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

(എ-1) ഹർജിയിൽ താഴെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന തർക്കമുള്ള വാടകമുറിയുടെ കൈവശാവകാശം വാദികൾക്ക് നൽകുന്നതിനും പ്രതികളെ കുടിയൊഴിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു വിധി നൽകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. കോടതിയുടെ പരിശോധനയ്ക്ക് കീഴിൽ കൈവശം ഒഴിയുന്നതിനും വാദികൾക്ക് അതിന്റെ കൈവശം നൽകണമെന്നും പ്രതികളോട് നിർദേശിക്കണം. അതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ കോടതിയിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മുഖേനയോ അഡ്വക്കേറ്റ് കമ്മീഷണർ മുഖേനയോ വിധി നടപ്പാക്കണമെന്നും വാദികൾക്ക് അനുകൂലമായും പ്രതികൾക്ക് എതിരായും ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കാം."

17. ഹർജിയിലെ നിവൃത്തി അഭ്യർത്ഥനയ്ക്ക് താഴെ വരുന്ന"വിവരണം" എന്ന വാക്കിന് താഴെയും അതിർത്തി എന്നതിന് മുകളിലായും മുഴുവൻ വാക്കുകളും മുറിച്ചുമാറ്റി അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾ ചേർക്കാം-

"ബല്ലിയയിലെ പരഗാനയിലെ ബല്ലിയ നഗരത്തിലെ ചൗക്കിലുള്ള ബ്ലോക്ക് നമ്പർ 2-5 എ നമ്പർ 25, 26, 27, 28, 29 മുറിയുടെ 1/3 ഭാഗം മാത്രമാണ്

പണയപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്, രേഖ പ്രകാരം 2/3 ഭാഗം പണയപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. നൽകിയ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽ വരുന്ന മുഴുവൻ മുറിയും തർക്കത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."

16. പരാതിക്കാർ ആവശ്യപ്പെട്ട മേൽപ്പറഞ്ഞ ഭേദഗതിയെ പ്രതി തന്റെ മറുപടി ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് എതിർത്തു.

17. വാദികൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചതു പ്രകാരമുള്ള ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നതിന് 20.05.2013 ലെ ഉത്തരവിലൂടെ സിവിൽ ജഡ്ജി വിസമ്മതിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് അപേക്ഷ നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു.

18. സിവിൽ ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉത്തരവിനെ ബല്ലിയയിലെ അഡീഷണൽ ജില്ലാ ജഡ്ജിയുടെ കോടതിയിൽ സിവിൽ റിവിഷൻ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വാദികൾ ചോദ്യം ചെയ്തു. ജില്ലാ കോടതി 25.02.2015 ലെ ഉത്തരവിലൂടെ പുനരവലോകന അപേക്ഷ അനുവദിക്കുകയും വാദികൾക്ക് അപേക്ഷയിൽ ഭേദഗതി വരുത്താൻ അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, കേസ് ആരംഭിച്ച തീയതി മുതലുള്ള 3 വർഷത്തിന് ശേഷമാണ് ഭേദഗതി അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചത് എന്നതിനാൽ, വാദികളുടെ മേൽ 3,000 രൂപ പിഴ ചുമത്താൻ ഉചിതമാണെന്ന് പുനരവലോകന കോടതി കരുതി.

19. മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരം വാദികൾ സമർപ്പിച്ച പുനരവലോകന അപേക്ഷ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് അഡീഷ്ണൽ ജില്ലാ ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ ഖിന്നനായ പ്രതി ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരം ഹർജി ഫയൽ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതിയിൽ ഈ ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്തു. ജില്ലാ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ തങ്ങളുടെ അതിന്റെ മേൽനോട്ട അധികാരപരിധി പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഇടപെടാൻ ഹൈക്കോടതി വിസമ്മതിച്ചു. അതനുസരിച്ച്, പ്രതി സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ 04.07.2018 ലെ ഉത്തരവിലൂടെ നിരസിച്ചു.

20. ഹൈക്കോടതി പാസാക്കിയ അപവദിത ഉത്തരവിന്റെ പ്രസക്തമായ ഭാഗം ഇപ്രകാരമാണ്:

"സ്യൂട്ടിൽ പരിഗണനാ വിഷയമായ സ്വത്ത് പണയം വച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിന്റെ കൈവശാവകാശം തങ്ങൾക്ക് വിട്ടുകിട്ടണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ട് വാദി-എതിർകക്ഷികൾ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തതായി പ്രതി- ഹർജിക്കാരന്റെ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ ചന്ദ്ര ഭാൻ ഗുപ്ത അറിയിച്ചു. ഭേദഗതി അപേക്ഷയിലൂടെ വാദി- എതിർകക്ഷികൾ ഹർജിയിലെ വകുപ്പ് 83 നീക്കം ചെയ്യണമെന്നും പ്രതി-ഹർജിക്കാരന് എതിരായി കൈവശത്തിനുള്ള അവകാശവാദം സ്ഥാപിക്കണമെന്നും അവകാശപ്പെടുന്നു. ഹർജിയുടെ സ്വഭാവത്തെ മാറ്റുന്നതാണ് ഈ ഭേദഗതികൾ എന്നു നിരീക്ഷിച്ച വിചാരണക്കോടതി 20.05.2013 ന് ഈ ഭേദഗതി അപേക്ഷ നിരസിച്ചു. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉത്തരവിൽ അസ്വസ്ഥരായ വാദി-എതിർ കക്ഷികൾ സിവിൽ റിവിഷൻ ഫയൽ ചെയ്യുകയും 22.2.2015 ന് ഇത് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. ഭേദഗതി അപേക്ഷയിലൂടെ കേസിന്റെ മുഴുവൻ

സ്വഭാവവും മാറിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിനാൽ, ഈ കോടതി ഹർജിക്കാരനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും ആശ്വാസം നൽകുന്നതിനും തയാറാകണമെന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു.

അതേസമയം, 2015 ലാണ് ഇപ്പോഴത്തെ റിട്ട് ഹർജി സമർപ്പിച്ചതെന്ന് വാദി-എതിർ കക്ഷിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ രാജേഷ് കുമാർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. തുടർന്ന്, 25.2.2015 ലെ പുനരവലോകന ഉത്തരവിന്റെ പ്രവർത്തനം സ്റ്റേ ചെയ്ത് 10.4.2015 ന് ഇടക്കാല ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. 2009 മുതൽ കേസ് നിലനിൽ ക്കുകയാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഇടക്കാല ഉത്തരവ് കാരണം, വിഷയം വിചാരണ കോടതിയുടെ പരിഗണന കാത്തുകിടക്കേണ്ട സ്ഥിതിയാണ്. പുനരവലോകന ഉത്തരവിൽ എന്തെങ്കിലും പോരായ്മയോ നിയമവിരുദ്ധതയോ ഇല്ലെന്നും അതിനാൽ റിട്ട് ഹർജി തള്ളാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

ഈ കോടതി രേഖയിലുള്ള വസ്തുതകളും പുനരവലോകന ഉത്തരവും വിശദമായി വിലയിരുത്തി. കേസിന്റെ മുഴുവൻ വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ച ശേഷം, ഭേദഗതി കേസിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തില്ലെന്നും അഭിഭാഷകനു പറ്റിയ പിഴവിന്റെ പേരിൽ അനീതി പാടില്ലെന്നും പുനരവലോകന കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടതായി കണ്ടെത്തി. ഒടുവിൽ സിവിൽ റിവിഷൻ അനുവദിക്കുകയും 20.5.2013 ലെ വിചാരണക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു. 3000 രൂപ ചെലവിൽ 35-കെഎ എന്ന ഭേദഗതി അപേക്ഷ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. റിവിഷനൽ കോടതിയുടെ ഉത്തരവിൽ എന്തെങ്കിലും പോരായ്മയോ നിയമവിരുദ്ധതയോ ഈ കോടതി കണ്ടെത്തുന്നില്ല, അതിനാൽ അത് അംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഗണ്യമായ നീതി ലഭിക്കുന്നതിന്, ഭേദഗതി അപേക്ഷ 5000 രൂപ ചെലവിൽ അനുവദിക്കേണ്ടതായിരുന്നു, അത് കക്ഷികൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. ഇന്ന് മുതലുള്ള മൂന്നാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ വാദി-എതിർകക്ഷികൾ 5000 രൂപ കെട്ടിവച്ചാൽ, വിചാരണക്കോടതി ഇക്കാര്യത്തിൽ മുന്നോട്ട് പോകുകയും കക്ഷികൾക്ക് അനാവശ്യമായ മാറ്റിവയ്ക്കൽ നൽകാതെ നിയമത്തിന് അനുസൃതമായി നടപടികൾ അന്തിമമാക്കുകയും ചെയ്യും."

21. മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യത്തിലാണ്, പ്രതി നിലവിലെ അപ്പീലുമായി ഈ കോടതിയുടെ മുമ്പാകെ എത്തിയിട്ടുള്ളത്.

<u>അപ്പീൽവാദി-എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വാദങ്ങൾ</u>

22. ഈ ഉത്തരവ് പാസാക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് ഗുരുതരമായ പിഴവ് സംഭവിച്ചുവെന്ന് പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ രാജീവ് എം റോയ് ശക്തമായി വാദിച്ചു. ഹൈക്കോടതിയുടെ ആക്ഷേപിത ഉത്തരവ് നോൺ സ്പീക്കിംഗ് ഉത്തരവാണെന്നാണ് വിദഗ്ധ അഭിഭാഷകന്റെ പ്രധാന വാദം. അതായത്, ആക്ഷേപിത ഉത്തരവിൽ കാരണങ്ങളൊന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല.

23. ഈ ഭേദഗതി കേസിന്റെ മുഴുവൻ സ്വഭാവവും മാറ്റിമറിച്ചുവെന്ന നിയമത്തിന്റെ സുപ്രധാന പ്രശ്നത്തെ കണക്കിലെടുക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതി പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് വിദഗ്ധ അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു. സ്മോൾ കോസ് കോടതിയിൽ ആദ്യ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തപ്പോൾ, പ്രതി വാടക കുടിശ്ശിക നൽകാനുള്ള വാടകക്കാരനാണെന്നും പ്രതി ഉപ-വാടകക്കാരെ പരിസരത്ത് പ്രവേശിപ്പിച്ചുവെന്നുമാണ് കാണിച്ചിരുന്നത്. സ്മോൾ കോസ് കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്ത ആ കേസ് പ്രോസിക്യൂഷൻ ചെയ്യാത്തതിനെ തുടർന്ന് തള്ളിയതിന് ശേഷം, ടിപി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 83 പ്രകാരമുള്ള ഒന്നാണെന്ന ഭാവത്തിൽ വാദികൾ സിവിൽ കോടതിയിൽ പുതിയ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുകയായിരുന്നുവെന്ന് അഭിഭാഷകൻ പറയുന്നു. പിന്നീട്, കേസ് ടിപി നിയമത്തിലെ 83-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമല്ലെന്നും പ്രതിയുടെ വാടക അവസാനിപ്പിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും കടയുടെ കൈവശാവകാശം കൈമാറാൻ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നും ഭേദഗതിയിലൂടെ പറയാൻ വാദികൾക്ക് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, വാദികൾക്ക് വാടകയുടെ കേസ് വീണ്ടും അവതരിപ്പിക്കാനും കൈവശാവകാശ ഉത്തരവിനായി അഭ്യർത്ഥിക്കാനും കഴിയുമായിരുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു.

24. സ്യൂട്ട് ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ അനുമതി നൽകുമ്പോൾ സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ താഴെയുള്ള കോടതികളുടെ മനസിൽ ഉണ്ടാകണമായിരുന്നുവെന്നും മുൻ കേസിലെ അതേ വ്യവഹാര കാരണത്തോടെ 2009-ലെ 154-ാം നമ്പർ സ്യൂട്ട് നിലനിർത്താവാകില്ലെന്നും അഭിഭാഷകൻ ശക്തമായി വാദിച്ചു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ ചെയ്യാത്തതിന് തള്ളിക്കളഞ്ഞ മുൻ ഹർജിയിൽ ഉന്നയിച്ച വ്യവഹാര കാരണത്തെ നിർദ്ദിഷ്ട ഭേദഗതിയിലൂടെ വീണ്ടും അവതരിപ്പിക്കാൻ പരാതിക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇത് നിയമത്തിൽ അനുവദനീയമല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു

25. പരിഗണനാ വിഷയമായ സ്വത്തിന്റെ കൈവശാവകാശം നേടാനുള്ള കേസാണ് ഇതെന്നതിനാൽ, ഇത് സ്മോൾ കോസ് കോടതി മാത്രമേ സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂവെന്നും സിവിൽ കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കാനാകില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

26. നിർദ്ദിഷ്ട ഭേദഗതി ഘടനാപരമായോ അടിസ്ഥാനപരമായോ കേസിന്റെ സ്വഭാവവും പ്രകൃതവും മാറ്റുന്നതാണെങ്കിൽ ഭേദഗതി നടപ്പിലാക്കാൻ വാദികളെ കോടതി അനുവദിക്കരുതെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ഈ വാദത്തിനായി ***രേവജീത ബിൽഡേഴ്സ് ആൻഡ് ഡെവലപ്പേഴ്സ് v. നാരായണസ്വാമി ആൻഡ് സൺസ് ആൻഡ് അദേർസ് (2009)*** *10 എസ്സിസി 84*-ലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തെ അഭിഭാഷകൻ ശക്തമായി ആശ്രയിച്ചു.

27. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രകാരം, തന്റെ അപ്പീലിൽ കഴമ്പുണ്ടെന്നും അത് അനുവദിക്കണമെന്നും ആക്ഷേപിത ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കണമെന്നും അപ്പീൽവാദി- പ്രതിയുടെ അഭിഭാഷകൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

<u>എതിർകക്ഷി-വാദികൾക്ക് വേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വാദങ്ങൾ</u>

28. മറുവശത്ത്, നിയമത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും പിശകിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാതിരുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് എന്തെങ്കിലും തെറ്റുപറ്റിയെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ വാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഈ അപ്പീലിനെ ശക്തമായി എതിർത്തു. വാദികൾക്ക് അപ്പീൽ ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ അനുമതി നൽകിക്കൊണ്ട് ജില്ലാ കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിൽ ഭരണഘടനയുടെ അനുച്ഛേദം 227 പ്രകാരമുള്ള മേൽനോട്ട അധികാരപരിധി വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഇടപെടാൻ ഹൈക്കോടതി വിസമ്മതിച്ചത് ശരിയായ നടപടിയാണെന്ന് അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു.

29. സിപിസിയിലെ ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് നിലവിലെ കേസിന്റെ വസ്തുതകളുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്ന് വാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ പറഞ്ഞു. സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9-ന്റെ ബാധകമാകണമെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തെ ഹർജിയിലെ വ്യവഹാര കാരണം മുൻ ഹർജിയുടേത് തന്നെയായിരിക്കണമെന്നും എന്നിരുന്നാലും, ഇവിടെ രണ്ട് കേസുകളിലും നടപടിയുടെ കാരണം വ്യത്യസ്തമാണെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

30. സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 6 ചട്ടം 17 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം വാദിയെ ഹർജി ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9-നോട് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്ന് അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു.

31. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അത്തരം സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലിൽ കഴമ്പില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു.

<u>വിശകലനം</u>

32. കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകരുടെ വാദങ്ങൾ കേൾക്കുകയും രേഖകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം, ഈ കോടതിയുടെ പരിഗണനയിൽ വരുന്ന ഒരേയൊരു ചോദ്യം, ആക്ഷേപിത ഉത്തരവ് പാസാക്കുന്നതിൽ ഹൈക്കോടതിക്ക് എന്തെങ്കിലും പിഴവ് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നതാണ്.

33. ഹർജിയിലെ വാദങ്ങൾ ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ അനുമതി തേടുന്ന അപേക്ഷകൾ അനുവദിക്കുന്നതിൽ കോടതികൾ ഉദാരത പുലർത്തണം എന്നതിൽ സംശയമില്ല, പക്ഷേ സിവിൽ പ്രൊസീജ്യർ കോഡ് (ഭേദഗതി) നിയമങ്ങൾ കാരണം ഉണ്ടാകുന്ന നിയമപരമായ പരിമിതികൾ കോടതികൾ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കണം; ഉത്തരവ് 6 ചട്ടം 17 ൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ അവയിലൊന്നാണ്. (2008) 8 എസ്സിസി 511 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *നോർത്ത് ഈസ്റ്റേൺ റെയിൽവേ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ, ഗോരഖ്പൂർ v ഭഗവാൻ ദാസ്* കേസിൽ ഈ കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന തരത്തിൽ നിയമതത്വം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്: (എസ്സിസി പേജ് 517, ഖണ്ഡിക 16)

> "16. ഉത്തരവ് 6 ചട്ടം 17 സിപിസി പ്രകാരം ഭേദഗതികൾ അനുവദിക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്നതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന തത്വങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവ ഇപ്പോൾ

നന്നായി തീർപ്പാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ഏത് ഘട്ടത്തിലും അപേക്ഷകളിൽ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നതിനെ കുറിച്ചാണ് സിപിസി ഉത്തരവ് 6 ചട്ടം 17 ൽ പറയുന്നത്. *പിർഗോണ്ട ഹോൻഗോണ്ട പാട്ടീൽ v. കൽഗൊണ്ട ഷിദ്ഗൊണ്ട പാട്ടീൽ [എ.ഐ.ആർ 1957 എസ്.സി 363]* എന്ന കേസിൽ, രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ തൃപ്തികരമാണെങ്കിൽ ഏതു ഭേഗതിയും അനുവദിക്കണമെന്ന് വിധിച്ചു, ആ വ്യവസ്ഥകൾ ഇപ്രകാരമാണ്: (എ) മറുകക്ഷിയോട് അനീതി കാണിക്കുന്നതാകരുത് (ബി) കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള തർക്കത്തിലെ യഥാർത്ഥ ചോദ്യങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായതാകണം. ഹർജിയിലെ ആദ്യത്തെ അഭ്യർത്ഥന യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയായിരുന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന അതേ സ്ഥാനത്ത് മറു കക്ഷിയെ നിർത്താൻ കഴിയാത്തപ്പോൾ മാത്രമേ ഭേദഗതികൾ നിരസിക്കാവൂ, ഭേദഗതി അദ്ദേഹത്തിന് ഹാനിയുണ്ടാക്കുന്നതും അത് ചെലവ് ചുമത്തിക്കൊണ്ട് നികത്താൻ സാധിക്കാത്തതുമാകണം. (*ഗജാനൻ ജയ്കിഷൻ ജോഷി v.. പ്രഭാകർ മോഹൻലാൽ കൽവാർ [(1990) 1 എസ്സിസി 166]* കാണുക.)

34. (2009) 14 എസ്സിസി 525-ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ട *പി.എ.ജയലക്ഷ്മി v. എച്ച്.ശാരദ ആൻഡ് അദേർസ്* കേസിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഈ കോടതി ആവർത്തിച്ചു, അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഈ കോടതി വിധിന്യായത്തിന്റെ 9-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു:

"9. 1976 ലെ സിവിൽ പ്രൊസീജർ കോഡ് (ഭേദഗതി) നിയമം കാരണം, കേസുകൾ വേഗത്തിൽ തീർപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചു. മേൽപ്പറഞ്ഞ പാർലമെന്ററി ലക്ഷ്യം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി, 1999 ലും 2002 ലും കൂടുതൽ ഭേദഗതികൾ നടപ്പാക്കി. ഹർജിയിലെ വാദങ്ങളുടെ ഭേദഗതികൾക്കായി ഏറെക്കഴിഞ്ഞ് അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം വൈകി അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനായി, ഉത്തരവ് 6 ചട്ടം 17 ൽ ഒരു വ്യവസ്ഥ ചേർത്തു:

> "17. വാദങ്ങളുടെ ഭേദഗതി:- നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ഏത് ഘട്ടത്തിലും തന്റെ വാദങ്ങളിൽ നീതിപരമായതും, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള തർക്കത്തിലെ യഥാർത്ഥ ചോദ്യങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായതുമായ എല്ലാ ഭേദഗതികളും നടപ്പാക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ മാറ്റം വരുത്താനോ കോടതിക്ക് കക്ഷികളെ അനുവദിക്കാം
>
> ഉചിതമായ ജാഗ്രത ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വിചാരണ ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് കക്ഷിക്ക് ഈ വിഷയം ഉന്നയിക്കാൻ കക്ഷിക്ക് സാധിക്കാത്ത സാഹചര്യമുണ്ടായി എന്ന നിഗമനത്തിൽ കോടതി എത്താത്തിടത്തോളം, വിചാരണ ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം ഭേദഗതിക്കായി നൽകുന്ന ഒരു അപേക്ഷയും അനുവദിക്കില്ല ."

35. (2000) 1 എസ്സിസി 712 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ***ബി.കെ. നാരായണപിള്ള v.പരമേശ്വരൻ പിള്ള യും*** *മറ്റൊരാളും എന്ന* കേസിൽ ഈ കോടതി, എഐആർ 1967 എസ്സി 96 ൽ റിപ്പോർട്ട്

ചെയ്ത ***എ കെ ഗ്രൂപ്പ് ആൻഡ് സൺസ് ലിമിറ്റഡ് v. ദാമോദർ വാലി കോർപ്പറേഷൻ*** എന്ന മറ്റൊരു കേസിൽ നിന്നുള്ള ഇനിപ്പറയുന്ന ഭാഗം പരാമർശിച്ചു. അത് ഇപ്രകാരമാണ്:-

"4. *എ.കെ. ഗ്രൂപ്പ് ആൻഡ് സൺസ് ലിമിറ്റഡ് v. ദാമോദർ വാലി കോർപ്പറേഷൻ [എഐആർ 1967 എസ്സി 96 : (1966) 1 എസ്സിആർ 796]* കേസിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു:

> *"ഒരു പുതിയ കേസ് അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പുതിയ വ്യവഹാര കാരണം സ്ഥാപിക്കാൻ ഒരു കക്ഷിയെ ഭേദഗതിയിലൂടെ അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് പൊതുവായ ചട്ടം, പ്രത്യേകിച്ചും പുതിയ കേസോ വ്യവഹാര കാരണമോ നിയമപരമായ തടമുള്ളതാകുമ്പോൾ: വെൽഡൻ v. നീൽ [(1887) 19 ക്യൂബിഡി 394 : 56 എൽജെ ക്യൂബി 621]. എന്നാൽ ഭേദഗതി ഒരു പുതിയ വ്യവഹാര കാരണം ചേർക്കുകയോ മറ്റൊരു കേസ് ഉന്നയിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും എന്നാൽ അതേ വസ്തുതകളോടുള്ള വ്യത്യസ്തമായ സമീപനമോ അധിക സമീപനമോ മുന്നോട്ടുവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, നിയമപരമായ സമയപരിധി അവസാനിച്ച ശേഷവും ഭേദഗതി അനുവദിക്കും: ചരൺ ദാസ് v. ആമിർ ഖാൻ [എഐആർ 1921 പിസി 50 : ഐഎൽആർ 48 കാൽ 110] , എൽ.ജെ ലീച്ച് ആൻഡ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് v. ജാർഡിൻ സ്കിന്നർ ആൻഡ് കമ്പനി. [എഐആർ 1957 എസ്സി 357 : 1957 എസ്സിആർ 438] എന്നിവ കാണുക.*
>
> അവസാനം പരാമർശിച്ച ചട്ടത്തിലേക്ക് നയിച്ച പ്രധാന കാരണങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. ഒന്നാമതായി, കക്ഷികളുടെ അവകാശങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുക എന്നതാണ് കോടതികളുടെയും നടപടിക്രമങ്ങളുടെയും ലക്ഷ്യം, അല്ലാതെ അവരുടെ പിഴവുകൾക്ക് അവരെ ശിക്ഷിക്കുക എന്നതല്ല (ക്രോപ്പർ v. സ്മിത്ത് [(1884) 26 സിഎച്ച്ഡി 700 : 53 എൽജെ സിഎച്ച് 891: 51 എൽടി 729]). രണ്ടാമതായി, ഭേദഗതിയിലൂടെ കൊണ്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കാര്യം, ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഹർജിയുടെ സാരാംശത്തിൽ അതിനകം ഉള്ളതാണെങ്കിൽ, ഒരു കക്ഷിക്ക് സമയപരിധിയുടെ നിയമങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെ എതിർക്കാൻ കഴിയില്ല. (*കിഷൻദാസ് രൂപ്ചന്ദ് v. രാച്ചപ്പ വിതോബ ശിൽവന്ത് [ഐഎൽആർ (1909) 33 ബോം 644 : 11 ബോം എൽആർ 1042]* കേസിലെ നിലപാട് *പിർഗൊണ്ട ഹോംഗോണ്ട പാട്ടീൽ v. കൽഗൊണ്ട ഷിദ്ഗൊണ്ട പാട്ടീൽ [എഐആർ 1957 എസ് സി 363 : 1957 എസ്സിആർ 595]* കേസിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.)
>
> *ക്ലക്ക് v. ഗിൽ [(1873) 8 സിപി 107: 42 എൽജെസിപി 98 : 28 എൽടി 32]* കേസിൽ മറ്റൊരു സന്ദർഭത്തിൽ പറഞ്ഞതു പോലെ, നിലവിലെ സന്ദർഭത്തിൽ 'വ്യവഹാരം കാരണം' എന്ന പ്രയോഗത്തിന് 'പരാതിക്കാരന് വിജയിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ട എല്ലാ വസ്തുതകളും'

എന്ന അർത്ഥല്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, ഭൗതിക വസ്തുതകളൊന്നും ഒരിക്കലും ഭേദഗതി ചെയ്യാനോ കൂട്ടിച്ചേർക്കാനോ കഴിയില്ല. തീർച്ചയായും, ഭേദഗതിയിലൂടെ അപ്രധാനമായ ഒരു ആരോപണം മാറ്റാനോ കൂട്ടിച്ചേർക്കാനോ ആരും ആഗ്രഹിക്കില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായുള്ള ആ പദപ്രയോഗം അർത്ഥമാക്കുന്നത്, പുതിയ വസ്തുതകളാൽ രൂപപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ അവകാശവാദം എന്നാണ്. *റോബിൻസൺ v. യൂണികോസ് പ്രോപ്പർട്ടി കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ് [(1962) 2 അൽ ഇആർ 24 (സിഎ)]* കേസിൽ അത്തരമൊരു വീക്ഷണം എടുത്തിട്ടുണ്ട്. സ്വീകരിക്കാവുന്ന ഒരേയൊരു വീക്ഷണം ഇതാണെന്ന് ഈ കോടതിക്ക് തോന്നുന്നു. മറ്റേതൊരു വീക്ഷണവും ചട്ടത്തെ നിഷ്ഫലമാക്കും. 'പുതിയ കേസ്' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'പുതിയ തരം ആശയങ്ങൾ' എന്നാണെന്ന് , *ഡോർനൻ v. ജെ ഡബ്ല്യു എല്ലിസ് ആൻഡ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് [(1962) 1 അൽ ഇആർ 303 (സിഎ)]*-ൽ പറഞ്ഞു. ഇതും സ്വീകരിക്കാനാകുന്ന ന്യായമായ കാഴ്ചപ്പാടാണെന്ന് ഈ കോടതിക്ക് തോന്നുന്നു. കാലക്രമേണ ഏതെങ്കിലും കക്ഷി നേടിയെടുത്ത ഏതെങ്കിലും അവകാശം സംബന്ധിച്ച് മുൻവിധി സൃഷ്ടിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള പുതിയ ആശയങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ ഒരു ഭേദഗതിയെയും അനുവദിക്കില്ല.

ഗംഗാ ബായി v. വിജയ് കുമാർ [(1974) 2 എസ്സിസി 393] കേസിൽ ഈ കോടതി വീണ്ടും ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു: (എസ്.സി.സി പേജ് 399, ഖണ്ഡിക 22)

> "ഒരു ഭേദഗതി അനുവദിക്കാനുള്ള അധികാരം നിസ്സംശയമായും വിശാലമാണ്, ഏത് ഘട്ടത്തിലും സമയപരിധി ബാധകമാക്കാതെ തന്നെ നീതിയുടെ താൽപ്പര്യത്തിനായി ഇത് ഉചിതമായി വിനിയോഗിക്കാം. എന്നാൽ അത്തരം ദൂരവ്യാപകമായ വിവേചനാധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നത് ജുഡീഷ്യൽ പരിഗണനകളാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു. വിവേചനാധികാരം വിശാലമായിരിക്കുന്നതിന് അനുസരിച്ച്, കോടതിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള കരുതലും ജാഗ്രതയും കൂടുതലായിരിക്കണം."

ഗണേഷ് ട്രേഡിംഗ് കമ്പനി v. മോജി റാം [(1978) 2 എസ്സിസി 91] കേസിൽ ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു: (എസ്സിസി പേജ് 93, ഖണ്ഡിക 4)

> "4. ചെലവുകൾ, ഭേദഗതികളുടെ ഫലമായി ഉണ്ടാകുന്ന കൃത്യമായ സാഹചര്യങ്ങൾ നേരിടാൻ ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കക്ഷികൾക്കും ലഭ്യമായ അവസരങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിബന്ധനകൾക്ക് വിധേയമായിട്ടാണ് വാദങ്ങളുടെ ഭേദഗതി സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകളുള്ളതെന്ന് വാദങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച പ്രധാന ചട്ടങ്ങളുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഈ വ്യവസ്ഥകൾ

നീതിയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് സഹായമാകാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്, അവയെ പരാജയപ്പെടുത്താനുള്ളതല്ല. തുടക്കത്തിൽ ഒരു കക്ഷിയോ അയാളുടെ അഭിഭാഷകനോ തങ്ങളുടെ കേസ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ പോലും, ആ കക്ഷി പിന്നീട് സ്വീകരിക്കുന്ന ഉചിതമായ നടപടികളിലൂടെ ഈ പോരായ്മ തീർച്ചയായും നീക്കംചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നതാണ് പൊതുവായ സാഹചര്യം. എന്നാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന അസൗകര്യത്തിനും മറുകക്ഷിക്ക് ഇതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന ചെലവിനും പരിഹാരമായി ചെലവ് ചുമത്തേണ്ടതായി വരും. പരിഹാര നടപടികൾ നിക്ഷിപ്ത അവകാശങ്ങളിൽ അന്യായമായി ഹാനിയുണ്ടാക്കാത്തിടത്തോളം, ഒരു പിഴവ് തിരുത്താൻ കഴിയാത്തതല്ല." .....”

36. 2002 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 5909 ആയ *ലൈഫ് ഇൻഷുറൻസ് കോർപ്പറേഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ v. സഞ്ജീവ് ബിൽഡേഴ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്* കേസിൽ 01.09.2022 ന് ഈ കോടതി നൽകിയ സമീപകാല വിധിയിൽ നിയമത്തിന്റെ നിലപാട് ഇപ്രകാരം വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു:

“70. ..... (ii) തർക്കത്തിലെ യഥാർത്ഥ ചോദ്യം നിർണയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ ഭേദഗതികളും അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്, അത് മറുപക്ഷത്തോട് അനീതിയോ മുൻ വിധിയോ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകരുത്ല സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് ചട്ടം 17 ന്റെ അവസാന ഭാഗത്ത് "ഷാൽ (shall)" എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഇത് നിർബന്ധമാണെന്ന് മനസിലാക്കാവുന്നതാണ്

(iii) ഇനിപ്പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഭേദഗതിക്കുള്ള അഭ്യർർത്ഥന അനുവദിക്കണം,

(i) കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള തർക്കം ഫലപ്രദവും ഉചിതവുമായ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാൻ ഭേദഗതി ആവശ്യമാണെങ്കിൽ

(ii) നടപടിക്രമങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം ഒഴിവാക്കാൻ.

എന്നിരിക്കെ,

(a) ഈ ഭേദഗതി മറുപക്ഷത്തോട് അനീതിക്ക് കാരണമാകരുത്.

(b) ഭേദഗതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന കക്ഷികൾ മറുകക്ഷിക്ക് ഒരു അവകാശം നൽകുന്ന തരത്തിൽ നടത്തിയ വ്യക്തമായ വാദത്തെ ഭേദഗതിയിലൂടെ പിൻവലിക്കാൻ ശ്രമിക്കരുത്.

(c) മറുപക്ഷം സ്വായത്തമാക്കിയ മൂല്യവത്തായ ഒരു അവകാശത്തെ അപഹരിക്കുന്ന തരത്തിൽ (ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ), ഈ ഭേദഗതിയിലൂടെ കാലഹരണപ്പെട്ട അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കരുത് .

(iv) താഴെപ്പറയുന്ന തരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ, ഭേദഗതിക്കായുള്ള ഒരു അഭ്യർത്ഥന സാധാരണയായി അനുവദിക്കേണ്ടതുണ്ട്

(i) ഭേദഗതിയിലൂടെ, കാലഹരണപ്പെട്ട അവകാശവാദം അവതരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, അവകാശവാദം കാലഹരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തടയപ്പെടും എന്ന വസ്തുത പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന പ്രസക്തമായ ഒരു ഘടകമായി മാറുന്നു,

(ii) ഭേദഗതി കേസിന്റെ സ്വഭാവം മാറ്റുന്നു,

(iii) ഭേദഗതിക്കായുള്ള അഭ്യർർത്ഥന ദുരുദ്ദേശപരമാണ്, അല്ലെങ്കിൽ

(iv) ഭേദഗതിയിലൂടെ, മറുപക്ഷത്തിന്റെ സാധുവായ ഒരു പ്രതിരോധ വാദം നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

(v) വാദങ്ങളുടെ ഭേദഗതിക്കായുള്ള ഒരു അഭ്യർത്ഥന കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ, കോടതി അതി സാങ്കേതികമായൊരു സമീപനം ഒഴിവാക്കണം, മാത്രമല്ല സാധാരണയായി ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉദാരത പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്, പ്രത്യേകിച്ചും ഭേദഗതിക്കായി ചെലവുകൾ ചുമത്തുന്നതിലൂടെ മറുകക്ഷിക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാൻ സാധിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ.

(vi) തർക്കം കൃത്യതയോടെ പരിഗണിക്കാനും കൂടുതൽ തൃപ്തികരമായ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനും ഈ ഭേദഗതി കോടതിയെ സഹായിക്കുമെങ്കിൽ , ഭേദഗതിക്കായുള്ള അഭ്യർത്ഥന കോടതി അനുവദിക്കണം.

(vii) കാലഹരണപ്പെട്ട ഒരു വ്യവഹാരകാരണം അവതരിപ്പിക്കാതെ, പുതിയതോ അധികമായതോ ആയ ഒരു സമീപമാണ് ഭേദഗതി മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നതെങ്കിൽ, സമയ പരിധി അവസാനിച്ചാലും ഭേദഗതി അനുവദിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണ്.

(viii) ഹർജിയിലെ പ്രസക്തമായ വിശദാംശങ്ങളുടെ അഭാവം പരിഹരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഭേദഗതി ന്യായമായും അനുവദിക്കാം.

(ix) ഭേദഗതിക്ക് അപേക്ഷിക്കുന്നതിലെ കാലതാമസം മാത്രം കണക്കിലെടുത്ത് ഭേദഗതി നിരസിക്കാനാകില്ല. കാലതാമസം തർക്കവിഷയമാകുന്നിടത്ത്, ഭേദഗതിക്കായുള്ള അഭ്യർത്ഥന അനുവദിക്കുകയും കാലഹരണത്തിന്റെ പ്രശ്നം തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനായി പ്രത്യേകം ഫ്രെയിം ചെയ്യുകയും ചെയ്യാം.

(x) സ്യൂട്ടിന്റെ സ്വഭാവം അല്ലെങ്കിൽ വ്യവഹാര കാരണം ഭേദഗതിയിലൂടെ മാറുകയും ഹർജിയിൽ സ്ഥാപിച്ച കേസിന് പുറത്തുള്ളതും അതിന് തികച്ചും അന്യമായതുമായ പുതിയ ഒരു കേസ് ഭേദഗതിയിലൂടെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, ഭേദഗതി അനുവദനീയമല്ല. എന്നിരുന്നാലും, ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഭേദഗതി ഹർജിയിലെ നിവൃത്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്

മാത്രമുള്ളതും ഇതിനകം തന്നെ വാദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതും ആണെങ്കിൽ, സാധാരണയായി ഭേദഗതി അനുവദിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

(xi) വിചാരണ ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഭേദഗതി ആവശ്യപ്പെടുന്നിടത്ത്, കോടതി അതിന്റെ സമീപനത്തിൽ ഉദാരത പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭേദഗതിയിലൂടെ രൂപീകരിച്ച കേസിനെ നേരിടാൻ എതിർകക്ഷിക്ക് അവസരമുണ്ടാകുമെന്ന വസ്തുത കോടതി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, ഭേദഗതി എതിർകക്ഷിക്ക് നേരേ അപരിഹാര്യമായ മുൻവിധി ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഭേദഗതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന കക്ഷിയുടെ സമർപ്പണത്തിന്റെ ഫലമായി നേരത്തേ എതിർകക്ഷിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള നേട്ടം ഇല്ലാതാക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ, ഭേദഗതി അനുവദിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുപോലെ, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള തർക്കത്തിലെ പ്രധാന വിഷയങ്ങളിൽ കോടതിക്ക് ഫലപ്രദമായി തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കാൻ ഭേദഗതി ആവശ്യമാണെങ്കിൽ, ഭേദഗതി അനുവദിക്കണം. (കാണുക: *വിജയ് ഗുപ്ത v. ഗഗ്നിന്ദർ കെ ആർ ഗാന്ധി & അദേർസ്, 2022 എസ്സിസി ഓൺലൈൻ ഡെൽ 1897*)"

37. എന്നിവ ഭേദഗതി ചെയ്യാനോ അധികമായൊരു രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവന ഫയൽ ചെയ്യാനോ വാദിക്കും പ്രതിക്കും അവകാശമുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, നിർദ്ദിഷ്ട ഭേദഗതിയിലൂടെ എതിർ ഭാഗത്തെ കക്ഷി അനീതിക്ക് വിധേയമാകരുതെന്നും എതിർകക്ഷിക്ക് അനുകൂലമായി നടത്തിയിട്ടുള്ള ഏതൊരു അംഗീകാരത്തെയും നിഷേധിക്കരുതെന്നുമുള്ള ഒരു അപവാദത്തിന് വിധേയമാണ് ഇത്. ഹർജിയിലെ യഥാർത്ഥ വിവാദങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ ഭേദഗതികളും വാദങ്ങളും ഉദാരമായി അനുവദിക്കപ്പെടണം, എന്നാൽ യഥാർത്ഥ ഹർജിയിൽ ഉന്നയിച്ചതോ പ്രതിരോധത്തിൽ സ്വീകരിച്ചതോ ആയ വ്യവഹാര കാരണത്തെ മാറ്റുകയോ ഒരു പുതിയ വ്യവഹാര കാരണം കൊണ്ടു പകരം വയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതാകരുത് നിർദ്ദിഷ്ട ഭേദഗതി.

38. വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിലപാടിനെ നിരാകരിക്കുന്നതും പൊരുത്തക്കേടുള്ളതുമായ ആരോപണങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുതാപരമായി പരസ്പര വിരുദ്ധമായ ആരോപണങ്ങൾ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നതിലൂടെ വാദങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ അനുവദിക്കരുത്.

39. ഒരു വാടകക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ പ്രതിക്ക് വാടക കുടിശ്ശികയുണ്ടെന്നും വാടക സ്ഥലത്ത് നിയമവിരുദ്ധമായി ഉപ വാടകക്കാരെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയാണ് സ് മോൾ കോസ് കോടതിയിൽ ആദ്യം കേസ് ഫയൽ ചെയ്തത്. അങ്ങനെ, കക്ഷികൾക്കിടയിൽ ഒരു ഭ്രുവുടമ– വാടകക്കാരൻ ബന്ധം ഉണ്ടെന്ന മട്ടിൽ വാദി ഒരു കേസ് മുന്നോട്ട് വച്ചു. പ്രോസിക്യൂഷൻ ചെയ്യാത്തതിനെ തുടർന്ന് പ്രസ്തുത ഹർജി തള്ളപ്പെട്ടു. പിന്നീട്, വാദികളെ പണയം വീണ്ടെടുക്കാനും സ്യൂട്ട് വസ്തുവിന്റെ കൈവശാവകാശം തിരിച്ചെടുക്കാനും അനുവദിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് നിലവിലെ കേസ് സിവിൽ കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ടു.

40. ആദ്യ ഹർജിയിൽ അതായത് 2007 ലെ സ്മോൾ കോസ് കേസ് നമ്പർ 3 ൽ പ്രതി രേഖാമൂലം നൽകിയ പ്രസ്താവനയിൽ സ്വീകരിച്ച നിലപാടിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ഹർജിയെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്.. എന്നിരുന്നാലും, പ്രതി സ്യൂട്ട് വസ്തുവിലെ ഒരു വാടകക്കാരനാണെന്നും ഉപ വാടകക്കാരെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ള തങ്ങളുടെ നിലപാട് വാദികൾ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് കാണാം. പ്രതി വാടക കുടിശ്ശിക വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നതും വാദികളുടെ കേസാണ്. അതിനാൽ, നിലവിലെ ഹർജിയിലെ വാദികളുടെ നിലപാട് രണ്ടു തരത്തിലുള്ളതാണ്. ഒന്നാമത്തേത് വാടകക്കാരനും ഭൂവുടമയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ കുറിച്ചുള്ളതും രണ്ടാമത്തേത് പണയത്തിന്റെ വീണ്ടെടുക്കലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമാണ്.

41. വാദമുഖങ്ങൾ വളരെ മോശം രീതിയിലും ദയനീയവുമായാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. തൽഫലമായി, ഭേദഗതിയിലൂടെ പരാതിക്കാർ എന്താണ് പറയാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് മനസിലാക്കുന്നത് ഈ കോടതിക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചിട്ടും, ആത്യന്തികമായി ഈ കോടതിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമാണ് : അപ്പീൽവാദി-പ്രതിയുടെ പിതാവ്, പരേതനായ ഗുലാബ് ചന്ദ് സ്യൂട്ട് സ്വത്തിന്റെ പണയം നേടിയയാളാണ്. വാദികളുടെ പിതാവായ പരേതനായ ഹരിഹർ പ്രസാദ് 12.02.1957-ൽ 700 രൂപയ്ക്ക് പ്രതിയുടെ പിതാവിന് അനുകൂലമായി ഒരു പണയ രേഖ നടപ്പാക്കി. അപ്പീൽവാദി-പ്രതിയുടെ മുത്തച്ഛനായ പരേതനായ ലക്ഷ്മൺ പ്രസാദ് 1953 മുതൽ 23 രൂപ പ്രതിമാസ വാടക നിരക്കിൽ സ്യൂട്ട് വസ്തു കൈവശം വച്ചിരുന്നു. അതിനുശേഷം, അപ്പീൽവാദി- പ്രതിയുടെ പിതാവ് സ്യൂട്ട് വസ്തുവിന്റെ വാടകക്കാരനാകുകയും 2005 ൽ മരിക്കുന്നതു വരെ അങ്ങനെ തുടരുകയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം അപ്പീൽവാദി-പ്രതി സ്യൂട്ട് വസ്തുവിന്റെ വാടകക്കാരനായി. അപ്പീൽവാദി- പ്രതിയുടെ മുത്തച്ഛനും പിതാവും സ്യൂട്ട് വസ്തുവിൽ വാടകക്കാരായിരുന്നുവെന്നും അതേ സ്വത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 1957 ൽ ഒരു പണയ ഉടമ്പടി സൃഷ്ടിച്ച് നടപ്പാക്കിയെന്നുമാണ് ഇതിലൂടെ അറിയിക്കുന്നത്. അപ്പീൽവാദ പ്രതി സ്യൂട്ട് സ്വത്തിൽ ഉപ വാടകക്കാരെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നതും വാദികളുടെ കേസാണ്.

42. ഒരു കക്ഷിക്ക് തങ്ങളുടെ കേസിനെ പിന്തുണക്കുന്ന ബദൽ വാദങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടെന്ന്, എഐആർ 1951 എസ്സി 177 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ***ഫേം ശ്രീനിവാസ് രാം കുമാർ v. മഹാബീർ പ്രസാദ് ആൻഡ് അദേർസ്*** കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു. ഒരു പരിധിവരെ, പ്രതിയുടെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട നിലപാടിൽ നിന്നാണ് ബദൽ വാദങ്ങൾ വരുന്നത് എങ്കിൽ, അത്തരം വാദം മറ്റ് വാദങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലാ എന്നതിന്റെ പേരിൽ നിരസിക്കാനാവില്ല. ഒരു പരാതിക്കാരന് ബദലുകൾ എന്ന നിലയിൽ വ്യത്യസ്ത അവകാശങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാമെന്നും നിവൃത്തി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടാത്ത രണ്ടോ അതിലധികമോ ആരോപണങ്ങൾ ബദലുകൾ എന്ന നിലയിൽ ഉന്നയിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒരു കക്ഷിയെ തടയുന്ന ഒന്നും സിപിസിയിൽ ഇല്ലെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, മറുകക്ഷിക്ക് മനസിലാക്കുന്നതിനോ വിലയിരുത്തുന്നതിനോ അവസരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വാദത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒരു കോടതി വാദിക്ക് ആശ്വാസം നൽകരുത്. പ്രതി തന്റെ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ അംഗീകരിക്കുക മാത്രമല്ല, കേസിൽ വാദി ഉന്നയിച്ച വാദത്തിനുള്ള

മറുപടിയായി വ്യക്തമായി മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുകയും ചെയ്ത കാര്യമാണ് വാദി ബദൽവാദമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നത് എങ്കിൽ അത് തള്ളിക്കളയാനാകില്ല., പ്രതി സ്വയം ഉന്നയിക്കുന്ന വാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വാദിക്ക് അനുകൂലമായ ഒരു ഉത്തരവ് നൽകുന്നതിൽ അനുചിതമായി ഒന്നുമില്ല.

43. ബദൽ നിവൃത്തികൾ തേടുമ്പോൾ ഒരു പരാതിക്കാരന് പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടാത്ത വാദങ്ങൾ പോലും ഉന്നയിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് *ജി നാഗമ്മയും മറ്റൊരാളും v. സിറോമനമ്മ (1996) 2 എസ്സിസി 25* കേസിൽ ഈ കോടതി ആവർത്തിച്ചു. ആ കേസിൽ, ഒരു റീ-കൺവെയൻസ് കരാറിന്റെ നിർദ്ദിഷ്ട പ്രകടനത്തിനായി അപ്പീൽവാദി ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു. പിന്നീട്, വിൽപ്പന ഉടമ്പടി നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള ഇടപാടുകളെയും റീ-കൺവെയൻസ് അഥവാ മടക്കിനൽകലിനായി ഒരു രേഖ നേടുന്നതിനായുള്ള ഇടപാടിനെയും ഒരൊറ്റ ഇടപാടായി കാണണമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ഹർജി ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ നൽകി. അതായത്, ഉപാധികളോടെ നടപ്പാക്കിയ വിൽപ്പന പ്രകാരം ഇത് പണയമാണ്. അതിനാൽ, വാദി പണയവസ്തു വീണ്ടെടുക്കാൻ ആശ്വാസം തേടി. നിർദിഷ്ട പ്രകടനത്തിനായാണ് ഹർജി സമർപ്പിച്ചതെന്നും ഭേദഗതി ഹർജിയുടെ സ്വഭാവവും നടപടിയുടെ കാരണവും മാറ്റുമെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയാണ് വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ഹർജി തള്ളിയത്. എന്നാൽ ഈ കോടതി പ്രസ്തുത തീരുമാനം റദ്ദാക്കുകയും വാദി ബദൽ നിവൃത്തികൾ തേടുമ്പോൾ പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടാത്ത വാദങ്ങൾ പോലും ഉന്നയിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അർഹതയുണ്ടെന്നും വാദിയുടെ ഭേദഗതി വ്യവഹാര കാരണത്തെ മാറ്റുകയോ നിവൃത്തിയെ ബാധിക്കുകയോ ചെയ്യില്ലെന്നും വിധിച്ചു.

44. (2014) 11 എസ്സിസി 316 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *പ്രഫുൽ മനോഹർ റെലെ v. കൃഷ്ണബായ് നാരായൺ ഘോസാൽക്കർ ആൻഡ് അദേർസ്* കേസിൽ, ഈ കോടതി *ശ്രീനിവാസ് രാം കുമാർ (മേൽ)* കേസിലെ വിധിന്യായത്തെ പിന്തുടരുകയും, ഒരു വാദിക്ക് ബദലുകൾ എന്ന നിലയിലും പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടാത്തതുമായ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാമെന്ന തത്വം ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കേസിൽ, പ്രതിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികളും സ്യൂട്ട് പരിസരത്ത് സൗജന്യ ലൈസൻസികളായി താമസിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അത്തരം ലൈസൻസ് റദ്ദാക്കി എന്നതിനാൽ, വാദിക്ക് കൈവശം അനുവദിക്കുന്ന ഉത്തരവിന് അർഹതയുണ്ടെന്നും വാദി ആരോപിച്ചിരുന്നു. വാദി ആരോപിക്കുന്നത് പോലെ പ്രതികൾ ലൈസൻസുകാരല്ലെന്നും വാടകക്കാരാണെന്നും വിചാരണക്കോടതി കണ്ടെത്തി. ഒന്നാം അപ്പലേറ്റ് കോടതി ഇതിന് വിരുദ്ധമായ ഒരു കണ്ടെത്തൽ രേഖപ്പെടുത്തി, മാനുഷിക പരിഗണന വെച്ചാണ് സൗജന്യ ലൈസൻസികൾ എന്ന നിലയിൽ പ്രതികളെ സ്യൂട്ട് വസ്തുവിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാൻ വാദി അനുവദിച്ചതെന്നും ഇത്തരത്തിൽ നൽകിയ സൗജന്യ ലൈസൻസ് വാദി സാധുവായി റദ്ദാക്കിയെന്നും വിലയിരുത്തി. അങ്ങനെ, അവർ വാടകക്കാരാണെന്ന പ്രതികളുടെ വാദത്തെ അപ്പലെറ്റ് കോടതി നിരാകരിച്ചു. അതിലെ വാദി പരാതിയിൽ തന്നെ, ഒരു ബദൽ വാദം ഉന്നയിച്ചിരുന്നു. വ്യക്തിഗത ആവശ്യം, ശല്യം, പ്രതികൾ പരിസരത്തിനും തന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള

സമീപത്തെ പൂന്തോട്ട ഭ്രമിക്കും വരുത്തിയതായി പറയപ്പെടുന്ന നാശനഷ്ടം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിസരത്തിന്റെ ഒഴിഞ്ഞ കൈവശാവകാശത്തിന് തനിക്ക് അർഹതയുണ്ട് എന്നതായിരുന്നു ആ ബദൽ വാദമുഖം. വാദിയുടെ ബദൽ വാദവും പ്രതികൾ നിരത്തിയ പ്രതിരോധവും പരസ്പരം ചേരാത്തവയല്ലെന്ന് ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. കൈവശാവകാശം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായുള്ള തന്റെ ഹർജിയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനായി ലൈസൻസ് എന്ന വാദം ഉന്നയിക്കുന്നതിനൊപ്പം ബദൽ വാദം എന്ന നിലയിൽ വാടകബന്ധത്തെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വാദം ഉന്നയിക്കാനും വാദിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. സ്വത്ത് വാദിയുടേതാണെന്നും തങ്ങൾ വാടകക്കാരായാണ് അത് ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നും പ്രതികൾ പ്രത്യേകമായി സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രതികൾ ലൈസൻസികളാണോ അല്ലെങ്കിൽ വാടകക്കാരാണോ എന്ന കാര്യത്തിൽ തങ്ങളുടെ ഭാഗം വ്യക്തമാക്കാൻ പ്രതികൾക്ക് പൂർണ്ണ അവസരമുണ്ടെന്നും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. അതിനാൽ, വാദി ഉന്നയിച്ച ബദൽ കേസ് പ്രതികളെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയെന്ന് പറയാൻ കഴിയില്ല, കോടതി അനുവദിക്കുകയും വിചാരണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന ബദൽ വാദത്തിലൂടെ അവർക്ക് നേരേ അനീതി സംഭവിക്കുന്നില്ല. അപ്പീൽവാദി നൽകിയ ഹർജിയിൽ ബദൽ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിലും, ആ വാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാനും അതേ വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റൊരു ഹർജിയിൽ കൂടിയൊഴിപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടാനും അദ്ദേഹത്തിന് തീർച്ചയായും അർഹതയുണ്ടെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

45. അപ്പീൽവാദിയുടെ വിദഗ്ധ അഭിഭാഷകൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ച *രേവജീത്ത ബിൽഡേഴ്സ് (മേൽ പരാമർശം)* കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ രണ്ടംഗ ബെഞ്ചിന് സിപിസി ഉത്തരവ് 6 ചട്ടം 17 കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അവസരമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത കേസിൽ, (2007) 5 എസ്സിസി 602 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *ഉഷ ബാലശേബ് സ്വാമി ആൻഡ് അദേർസ് v. കിരൺ അപ്പാസോ സ്വാമി ആൻഡ് അദേർസ്* കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധി പിന്തുടർന്നു. കൂടാതെ, (1978) 2 എസ്സിസി 91 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *എം/എസ് ഗണേഷ് ട്രേഡിംഗ് കമ്പനി v. മോജി റാം കേസിലെ* വിധിന്യായത്തെ കോടതി പരാമർശിച്ചു, ഒരു പരാതിക്കാരൻ വ്യവഹാര കാരണം തന്നെ മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുകയും തന്റെ അഭ്യർത്ഥനകളുടെ ഭേദഗതിയിലൂടെ ഇത് പരോക്ഷമായി അവതരിപ്പിക്കുകയും തികച്ചും പുതിയതോ ആദ്യത്തേതുമായി പൊരുത്തപ്പെടാത്തതോ ആയ ഒരു വ്യവഹാര കാരണം കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്താൽ യഥാർഥത്തിൽ ഇത് ആദ്യ ഹർജിക്കു പകരമായി ഒരു പുതിയ ഹർജി അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പുതിയ വ്യവഹാര കാരണം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണെന്ന് അതിന്റെ 50-ാം ഖണ്ഡികയിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത കേസിൽ എതിർകക്ഷിക്ക് അനുകൂലമായി കാലക്രമേണ ലഭിച്ചേക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും അവകാശം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിന് തുല്യമാണ് ഈ ഭേദഗതിയെങ്കിൽ, അത് അനുവദിക്കാൻ കോടതി വിസമ്മതിക്കും.

46. ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണങ്ങൾ അപ്പീൽവാദിയെ സഹായിക്കുന്നതല്ല. *ഗണേഷ് ട്രേഡിംഗ് കമ്പനി (മേൽപരാമർശം)* കേസിലെ വിധിന്യായത്തിൽ പോലും *ശ്രീനിവാസ് രാം കുമാർ (മേൽ പരാമർശം)* കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് വിധി പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല.

47. ഒരു ഭേദഗതിയിലൂടെ വാദി അവതരിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വാദങ്ങൾ പ്രതി തന്റെ രേഖാമൂലമുള്ള പ്രസ്താവനയിലൂടെ സജ്ജമാക്കിയവയാണെങ്കിൽ, കൂടാതെ വാദിയുടെ അത്തരമൊരു വാദം ഒരു ബദൽ വാദമാണെങ്കിൽ, ഇത് യഥാർത്ഥ അപേക്ഷയുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ പോലും, പ്രതിക്ക് നേരേ മുൻവിധികളൊന്നും സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ലാ എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭേദഗതി അനുവദിക്കുന്നതിന് കോടതിക്ക് തടസ്സമില്ല.

48. (2011) 12 എസ്സിസി 268 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മധ്യപ്രദേശ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ ആൻഡ് അനദർ* കേസിൽ ഈ കോടതി നൽകിയ തീരുമാനം നമുക്ക് ഈ ഘട്ടത്തിൽ പരിശോധിക്കാം. പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ 8–ാം ഖണ്ഡികയിലുള്ള പ്രസക്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ചുവടെ നൽകിയിരിക്കുന്നു: –

"8. കോഡിന്റെ ഉത്തരവ് 6 റൂൾ 17 ന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും ഏതെങ്കിലും കക്ഷിയെ തന്റെ അഭ്യർത്ഥനകളിൽ മാറ്റം വരുത്താനോ തിരുത്താനോ അനുവദിക്കുക എന്നതാണ്. എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും ഭേദഗതി അവകാശമായി അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല, പക്ഷേ അത്തരം അഭ്യർത്ഥനകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ കോടതികൾ കടുത്ത സാങ്കേതിക സമീപനം സ്വീകരിക്കരുത്. ഉദാരമായ സമീപനമായിരിക്കണം പൊതുവായ ചട്ടം, പ്രത്യേകിച്ചും മറുവശത്തുണ്ടാകുന്ന ഹാനികൾ ഭേദഗതിക്ക് ചെലവുകൾ ചുമത്തുന്നതിലൂടെ നഷ്ടപരിഹാരം നൽകിക്കൊണ്ട് പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ. വ്യവഹാരങ്ങളുടെ ബാഹുല്യം ഒഴിവാക്കുന്നതിനായി സാധാരണ ഗതിയിൽ ഭേദഗതികൾ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നു." (ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

49. സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ന്റെ ബാധകതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വാദവും അപ്പീൽവാദി- പ്രതി മുന്നോട്ട് വച്ചിട്ടുണ്ട്. മുമ്പ് ഫയൽ ചെയ്ത ഹർജി പ്രോസിക്യൂഷൻ ചെയ്യാത്തതിനെ തുടർന്ന് തള്ളപ്പെട്ടതായതിനാൽ നിലവിലെ ഹർജി തന്നെ സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 8 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം നിലനിർത്താനാവുന്നതല്ലെന്നും അതിനാൽ ഭേദഗതി അനുവദിക്കരുതെന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു.

50. സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 പ്രകാരം നിലവിലെ കേസ് നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ലെന്നാണ് അപ്പീൽവാദി- പ്രതി വാദിക്കുന്നത് എങ്കിൽ, ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിചാരണ കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ അത്തരമൊരു വാദം ഉന്നയിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്ന് പറയുകയും ആ വാദം ഇവിടെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്ക് ഈ ഘട്ടത്തിൽ വിഷയം അവസാനിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നടപടിക്രമ നിയമത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ബാധകമാകണമെന്ന വാദം എടുത്തുകൊണ്ട് അംഗീകരിക്കാനാവില്ലാ എന്ന് ഈ അപ്പീലിൽ തന്നെ വിശദീകരിക്കാൻ ഈ കോടതി ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

51. ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ഇപ്രകാരമാണ്:

"9. ചട്ടം 8 പ്രകാരം ഒരു കേസ് മുഴുവനായോ ഭാഗികമായോ തള്ളപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, അതേ വ്യവഹാര കാരണത്തിൽ പുതിയ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് വാദിക്ക് വിലക്കുണ്ടാകും. എന്നാൽ തള്ളിക്കളയൽ റദ്ദാക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവിനായി അദ്ദേഹത്തിന് അപേക്ഷിക്കാം. കേസ് വാദം കേൾക്കാൻ വിളിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഹാജരാകാതിരുന്നതിന് മതിയായ കാരണമുണ്ടെന്ന് കോടതിയെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയാൽ, ചെലവു ചുമത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ ഉചിതമെന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും നിബന്ധനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രസ്തുത തള്ളിക്കളയൽ റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ട് കോടതി ഒരു ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും കേസ് തുടരുന്നതിന് ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യും.

(2) എതിർ കക്ഷിക്ക് അപേക്ഷയുടെ നോട്ടീസ് നൽകിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ ചട്ടപ്രകാരം ഒരു ഉത്തരവും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ പാടില്ല."

52.സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 8 ൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ മുൻ ഹർജി തള്ളിയാൽ അതേ വ്യവഹാര കാരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പുതിയ കേസ് കൊണ്ടുവരുന്നതിനെ ഉത്തരവ് 9 വിലക്കുന്നു. അതേ വ്യവഹാര കാരണമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ സിപിസിയുടെ ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 8 പ്രകാരമുള്ള വിലക്ക് പിന്നീടുള്ള കേസിന് ബാധകമാകൂ എന്നതിനാൽ, "അതേ വ്യവഹാര കാരണം" എന്ന പദം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. പിന്നീടുള്ള ഹർജിയിലെ വ്യവഹാര കാരണം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിൽ, മുമ്പത്തെ ഹർജിയിലെ വ്യവഹാര കാരണവുമായി ഇതിന് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെങ്കിൽ, അത്തരം പിന്നീടുള്ള കേസുകളിൽ നിയമാനുസൃത ബാധകമല്ല. മുൻ ഹർജി തള്ളിയതിനു ശേഷവും അതേ വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തുടർന്നും നിരവധി കേസുകൾ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവണതയ്ക്ക് തടയിടുന്നതിനാണ് ഈ വ്യവസ്ഥ അവതരിപ്പിച്ചത്. മുൻ കേസിലെ അതേ കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള തുടർന്നുള്ള കേസുകൾ തടയുക എന്നത് നിയമസഭയുടെ ഉദ്ദേശ്യമായിരുന്നില്ല, "അതേ വ്യവഹാര കാരണം" എന്ന നിർണായക വാക്കുകളിൽ നിന്ന് അത് വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ, എല്ലാം വ്യവഹാര കാരണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു, തുടർന്നുള്ള വ്യവഹാര കാരണം തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ വസ്തുതകളിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവന്നാൽ, സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥയെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് അത്തരം കേസ് ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയില്ല.

53. 1965 ലെ 29-ാം നമ്പർ സിവിൽ അപ്പീലായ, *ഗയ മുനിസിപ്പാലിറ്റി v. രാം പ്രസാദ് ഭട്ട് ആൻഡ് അനദർ* കേസിൽ ഈ കേടതി 1967 സെപ്റ്റംബർ 8 ന് നൽകിയ വിധിയിൽ സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ന്റെ വ്യാപ്തി ഇങ്ങനെ വിശദീകരിച്ചു:

"ഈ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, നിലവിലെ കേസ് സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 പ്രകാരം തടയപ്പെടുന്നില്ല. രണ്ടു കേസുകളിലെയും വ്യവഹാര കാരണം ഒന്നു തന്നെയാണോ അല്ലയോ എന്നതു നിർണയിക്കുന്നതിനായുള്ള തത്വങ്ങൾ *മുഹമ്മദ് ഖലീൽ ഖാൻ v. മഹ്ബൂബ് അലി ഖാൻ എഐആർ (1949) പി.സി 78* ൽ പ്രിവി കൗൺസിൽ നിർദ്ദേശിക്കുകയും *സൂരജ് രത്തൻ തിരാനി v. അസമാബാദ് ടീ കമ്പനി എഐആർ (1965)*

എസ്സി 295 ൽ ഈ കോടതി അംഗീകാരത്തോടെ പരാമർശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ തത്വങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട്, 1941-ലെ ഹർജിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ ഹർജിയിലെ വ്യവഹാര കാരണം എന്നു നിരീക്ഷിച്ച ഹൈക്കോടതി നടപടി ശരിയാണോ എന്നതു മാത്രമാണ് ഇവിടെ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന ചോദ്യം. രണ്ട് ഹർജികളെയും സൂക്ഷ്മമായി വിശകലനം ചെയ്ത് പരിശോധിക്കാം. ആദ്യ കേസിൽ, വാദിയുടെ വീടിന്റെ തെക്ക് ഭാഗത്ത് സ്റ്റാളുകൾ നിർമ്മിച്ച് വാദിക്കുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്ന അവകാശങ്ങളിൽ ഇടപെടുമെന്ന് പ്രതിയായ മുനിസിപ്പാലിറ്റി ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതാണ് വ്യവഹാര കാരണം. എന്നാൽ, അക്കാലത്ത് സ്റ്റാളുകളൊന്നും നിർമ്മിച്ചിരുന്നില്ല, വാദിയുടേതായി പറയപ്പെടുന്ന അവകാശങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ലംഘിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കേസിന്റെ വിചാരണ വേളയിൽ സ്റ്റാളുകളുടെ നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട് വീഴ്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസ് തള്ളപ്പെട്ടതിനു ശേഷം, വാദിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് കുറച്ച് അകലെയായി സ്റ്റാളുകളുടെ നിർമാണം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. 1941 ലെ ഹർജിയിൽ മുനിസിപ്പൽ അഴുക്കുചാലിന് തെക്കുള്ള നടപ്പാത ഉപയോഗിക്കാനുള്ള അവകാശം ലംഘിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് ആരോപിച്ചിരുന്നു, കാൽനടയാത്രക്കാരും വാദിയുടെ കടയിലെത്തുന്ന ഉപഭോക്താക്കളും ഈ നടപ്പാത ഉപയോഗിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നു; ഹാലിഡേ റോഡിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിന്റെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവകാശം ലംഘിക്കപ്പെട്ടതായോ അത്തരത്തിൽ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതായോ ഒരു ആരോപണവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വാദിയുടെ വീടിനോട് ചേർന്ന് മുന്നിലായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന 11459-ാം നമ്പർ പ്ലോട്ടിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളിൽ നിന്നും തനിക്ക് വീട്ടിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ട് എന്നതാണ് നിലവിലെ കേസിലെ പ്രധാന വാദം. ഹാലിഡേ റോഡിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാനുള്ള വാദിയുടെ അവകാശം ശാശ്വതമായി നിഷേധിക്കുന്നതായി നിലവിലെ ഹർജിയിൽ വാദി ആരോപിക്കുന്നുവെന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. നിർമ്മാണങ്ങൾ സ്ഥിരമായ സ്വഭാവമുള്ളവയാണ്, ഈ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, 1942 ൽ സ്റ്റാളുകൾ നിർമ്മിച്ചപ്പോൾ ഒരു പുതിയ വ്യവഹാരന കാരണം ഉയർന്നുവന്നു."

54. വ്യവഹാര കാരണം എന്താണെന്നത് ഇപ്പോൾ സംശയാതീതമായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. *ജെയ് കുക്ക് v. ഹെൻറി എസ് ഗിൽ (1873) എൽആർ 8 സിപി 107* ൽ ലോർഡ് ജസ്റ്റിസ് ബ്രെറ്റ് നൽകിയതാണ് ഈ പദപ്രയോഗത്തിന്റെ ക്ലാസിക് നിർവചനം:

> "വാദിക്ക് വിജയിക്കാനുള്ള അർഹത നൽകുന്നതിനായി തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ട എല്ലാ ഗണ്യമായ വസ്തുതകളും – പ്രതിക്ക് മറികടക്കാൻ അവകാശമുള്ള എല്ലാ വസ്തുതകളും എന്നതാണ് ആദ്യകാലം മുതൽ 'വ്യവഹാര കാരണം' എന്നതു കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്."

55. ലോർഡ് ജസ്റ്റിസ് ഫ്രൈ ഇതിനെ നിഷേധ രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞു, "തെളിയിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഉടനടി അനുകൂല വിധിന്യായം ലഭിക്കാനുള്ള അവകാശം പ്രതിക്ക് നൽകുന്ന എല്ലാം വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കണം.". 'വ്യവഹാര കാരണം' എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തുടർന്നുള്ള എല്ലാ വിധിന്യായങ്ങളുടെയും

അടിസ്ഥാനം ഈ നിർവചനമാണ്. *ദീപ് നരെയ്ൻ സിംഗ് v. മിന്നീ ഡയറ്റെർട്ട് ആൻഡ് അനദർ ഐഎൽആർ (1904) 31 കൽ 274*-ലെ ഖണ്ഡിക 282 ലും, *മുഹമ്മദ് ഖലീൽ ഖാൻ ആൻഡ് അദേർ സ് v. മഹ്ബൂബ് അലി മിയാൻ ആൻഡ് അദേർസ് എഐആർ 1949 പിസി 78*-ലെ പേജ് 86 ലുള്ള ഖണ്ഡിക 61 ന്റെ പോയിന്റ് നമ്പർ 2 ലും ഇക്കാര്യം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

56. മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസുകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത് ഒരു കേസിലെ വ്യവഹാര കാരണം എന്നതിനെ കേസിൽ പ്രതി എടുത്ത പ്രതിരോധവുമായോ അല്ലെങ്കിൽ ആ വ്യവഹാര കാരണം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായുള്ള തെളിവുകളുമായോ ബന്ധിപ്പെടുത്താനാകില്ലാ എന്നതാണ്. ഇവിടെ മുകളിൽ പരാമർശിച്ച *മുഹമ്മദ് ഖലീൽ ഖാൻ (മേൽപരാമർശം)* കേസിൽ, പ്രിവി കൗൺസിലിന്റെ വിധിന്യായത്തിൽ 61-ാം ഖണ്ഡികയിൽ പോയിന്റ് (5) ആയി ഈ കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്:-

> "പ്രതി സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രതിവാദവുമായി വ്യവഹാര കാരണത്തിന് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല, വാദി ആവശ്യപ്പെട്ട നിവൃത്തിയുടെ സ്വഭാവത്തെയും ഇത് ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. ... തനിക്കനുകൂലമായ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ കോടതിയോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന് ഹർജിക്കാരൻ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന മാധ്യമത്തെയാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്."

57. വ്യവഹാര കാരണത്തെയോ അനുബന്ധ ബാധ്യതയെയോ ഫലപ്രദമാക്കുകയും തെറ്റ് പരിഹരിക്കുകയും നിവൃത്തി നേടുകയും ചെയ്യുന്ന മാർഗ്ഗമോ രീതിയോ ആയ 'പരിഹാര'ത്തിൽ നിന്നും വ്യവഹാര കാരണത്തെ വേർതിരിച്ചറിയണം. ഇവയിലൊന്ന് ആദ്യം വരുന്നതും മറ്റൊന്നിലേക്ക് നയിക്കുന്നതുമാണ്, പക്ഷേ അവ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തവും വേറിട്ടതുമാണ്, മാത്രമല്ല വ്യത്യസ്ത നിയമങ്ങളും തത്വങ്ങളും ഇവയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ഒരു "വ്യവഹാരം" ഉത്ഭവിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ബാധ്യതയാണ് വ്യവഹാര കാരണം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഒരു ബാധ്യത നടപ്പിലാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള അവകാശമാണ് വ്യവഹാരം. ചെയ്യേണ്ടത് ചെയ്യാതിരിക്കുമ്പോഴോ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തത് ചെയ്യുമ്പോഴോ ഒരു വ്യവഹാര കാരണം ഉണ്ടാകുന്നു. വാദിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഒരു നിയമപരമായ അവകാശവും പ്രതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമപരമായ കടമയുമാണ് ഒരു വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങൾ. ആ 'അവകാശത്തിന്റെയോ കടമയുടെയോ' ലംഘനം അല്ലെങ്കിൽ വീഴ്ച ഉണ്ടാകുകയും അതിന് അനുബന്ധമായി വാദിക്ക് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള ഹാനി അല്ലെങ്കിൽ കേടുപാടുകൾ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഉചിതമായ നിവൃത്തിക്കോ നിവൃത്തികൾക്കോ വേണ്ടി ഒരു വ്യവഹാരത്തിന് തുടക്കമിടാവുന്നതാണ്. ഒരു വ്യവഹാരം നിലനിർത്താനുള്ള അവകാശം ഒരു വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിൽ വാദിക്കുള്ള അവകാശവും അത്തരം അവകാശം പ്രതി ലംഘിച്ചതും ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രതിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള കടമ എന്നത് ഒരു കരാറിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിക്കുന്നതാകാം അല്ലെങ്കിൽ കരാറിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം നിർവഹിക്കേണ്ടതാകാം അല്ലെങ്കിൽ ഒരു നിയമലംഘനത്തിന്റെയോ നിയമപരമായ ധാരണയുടെയോ അനന്തരഫലമാകാം. സ്വമേധയാ നടപ്പിലാക്കിയ കരാർ വഴിയോ പോസിറ്റീവ് നിയമത്തിലൂടെയോ, വാദിക്ക് അനുകൂലമായി പ്രതിയുടെ മേൽ ചുമത്തിയ ചില കടമകൾ ലംഘിക്കുന്നതിലൂടെ, വാദിയുടെ അവകാശം

ഹനിക്കപ്പെടുമ്പോഴാണ് വ്യവഹാരകാരണം ഉണ്ടാകുന്നത്. (കാണുക: *സർദാർ ബൽബീർ സിംഗ് v. ആത്മ റാം ശ്രീവാസ്തവ* എഐആർ 1977 അൽ 211(എഫ്ബി))

58. രണ്ടാമതായി, വ്യവഹാര കാരണം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി കൊണ്ടുവന്ന തെളിവുകളിൽ നിന്ന് വ്യവഹാരകാരണത്തെ വേർതിരിച്ചറിയണം. ഒന്നിന് മറ്റൊന്നുമായി ബന്ധമില്ലെങ്കിലും, വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം അതിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ സ്വഭാവത്തിലൂടെ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടാം. *മുഹമ്മദ് ഖലീൽ ഖാൻ (മേൽ പരാമർശം)* കേസിലെ വിധിന്യായത്തിന്റെ ഖണ്ഡിക 61-ൽ പേജ് 86-ൽ പോയിന്റ് നമ്പർ 3, 4 എന്നിവയിൽ നിന്ന് ഇത് വീണ്ടും വ്യക്തമാണ്:

> "(3) രണ്ട് അവകാശവാദങ്ങളെയും പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനുള്ള തെളിവുകൾ വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിൽ, വ്യവഹാര കാരണങ്ങളും വ്യത്യസ്തമാണ്. ...
>
> (4) രണ്ട് കേസുകളിലെയും വ്യവഹാര കാരണം അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ സമാനമാണെങ്കിൽ അതിനെ ഒന്നായി കണക്കാക്കാം. ..."

59. *മുഹമ്മദ് ഖലീൽ ഖാൻ (മേൽ പരാമർശം)* കേസിലെ പ്രിവി കൗൺസിലിന്റെ തീരുമാനം *സൂരജ് രത്തൻ തിരാനി ആൻഡ് അദേർസ് v. അസമാബാദ് ടീ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്, എ.ഐ.ആർ 1965 എസ്.സി 295* -ൽ ഈ കോടതി കണക്കിലെടുത്തു. ഈ കോടതി, സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9-ന്റെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ 29, 30 ഖണ്ഡികകളിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു:-

> "28. നിവൃത്തിക്കായി അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുന്നതിന് ആശ്രയിക്കുന്ന വസ്തുതകളുടെ ഒരു കൂട്ടമാണ് വ്യവഹാര കാരണം. ആദ്യ ഹർജിയിൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതകൾക്ക് പുറമേ, കൂടുതൽ വസ്തുതകൾ ആരോപിക്കുകയും അവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൂടി നിവൃത്തി തേടുകയും ചെയ്യുന്നു. 1934 ഒക്ടോബറിലെ കൈവശം വയ്ക്കലും കൂടിയൊഴിപ്പിക്കലും സംബന്ധിച്ച ആരോപണങ്ങളാണ് അധിക വസ്തുതകളായി നൽകിയിട്ടുള്ളത് അദ്ദേഹം വിശദീകരിക്കുക കൂടി ചെയ്യുന്നു എന്നതിനാൽ കേസിന്റെ മുഴുവൻ നിറവും മാറുന്നു എന്നതാണ് നിയമപരമായി കൈക്കൊള്ളാവുന്ന നിലപാട്. അതിനാൽ ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ലെ "ഒരേ വ്യവഹാര കാരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്" എന്ന വാക്കുകൾ ഇവിടെ ബാധകമാക്കാനാകില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി രണ്ടാമത്തെ ഹർജിയിൽ മുഴുവൻ വ്യവഹാര കാരണവും വീണ്ടും ഉന്നയിക്കാൻ വാദിക്ക് അർഹതയുണ്ട്. തന്റെ വാദത്തെ പിന്തുണക്കുന്നതിന്, ചില മുൻ വിധിന്യായങ്ങളിലെ ചില നിരീക്ഷണങ്ങളിലേക്ക് അഭിഭാഷകൻ ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചു. ആ വാദത്തിൽ ഒരു കഴമ്പും നാം കാണാത്തതിനാൽ അവ പരാമർശിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നില്ല.
>
> 29. രണ്ട് ഹർജികളിലെ വ്യവഹാര കാരണങ്ങളുടെ ഐഡന്റിറ്റി നിർണ്ണയിക്കാൻ *മുഹമ്മദ് ഖലീൽ ഖാൻ v. മഹ്ബൂബ് അലി മിയാൻ* [75 ഐഎ 121] കേസിലെ ജുഡീഷ്യൽ കമ്മിറ്റി സ്വീകരിച്ച പരിശോധന മികച്ചതാണെന്നും വ്യവസ്ഥയുടെ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനം

അതിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും ഈ കോടതി കരുതുന്നു. സിവിൽ പ്രൊസീജർ കോഡിലെ ഉത്തരവ് 2 ചട്ടം 2-ലെ ഖണ്ഡിക (1) ൽ സമാനമായ സന്ദർഭത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള "ഒരേ വ്യവഹാര കാരണം" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സമഗ്രമായ ചർച്ചയ്ക്ക് ശേഷം പ്രസ്തുത കേസിൽ സർ മാധവൻ നായർ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

> "തുടർന്നുള്ള ഹർജിയിലെ വ്യവഹാര കാരണം മുമ്പത്തെ ഹർജിയിലെ വ്യവഹാര കാരണത്തിന് സമാനമാണോ എന്നത് വിലയിരുത്തുമ്പോൾ പ്രയോഗിക്കേണ്ട പരിശോധന രണ്ട് സ്യൂട്ടുകളിലെയും വ്യവഹാരകാരണം ഉള്ളടത്തത്തിൽ സമാനമാണോ എന്നതാണ്, സാങ്കേതികമായി സമാനമാണോ എന്നതല്ല"

60. അതിനാൽ സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 8 പ്രകാരം കേസ് പൂർണ്ണമായോ ഭാഗികമായോ തള്ളിക്കളയുമ്പോൾ (വീഴ്ച വരുത്തിയതിന് തള്ളിക്കളയുന്നു) അതേ വ്യവഹാര കാരണത്തിൽ ഒരു പുതിയ കേസ് കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ നിന്ന് സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ഹർജിക്കാരെ തടയും. നിലവിലെ കേസ്, അതായത് ബല്ലിയ ജില്ലയിലെ കിഴക്കൻ മേഖലാ സിവിൽ ജഡ്ജ് (ജെ.ഡി.) കോടതിയിലുള്ള 2009 ലെ സ്യൂട്ട് നമ്പർ 154 അതേ വ്യവഹാര കാരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഫയൽ ചെയ്തതല്ല. നിലവിലെ കേസിൽ, പ്രതി ഒരു പണയവസ്തു എന്ന നിലയിൽ സ്യൂട്ടിലെ സ്വത്ത് കൈവശം വച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പണയ തുക പ്രകാരം ആവശ്യമായ പേമെന്റ് നടത്തി പണയം വീണ്ടെടുക്കാനും സ്വത്തിന്റെ കൈവശാവകാശം തിരിച്ചെടുക്കാനും തങ്ങൾ തയ്യാറാണ് എന്നുമുള്ള ബദൽവാദം വാദികൾ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നു. ആവശ്യപ്പെടുന്ന നിവൃത്തി കാലഹരണപ്പെട്തതാണോ അല്ലയോ എന്ന് കക്ഷികൾ കൊണ്ടുവരുന്ന തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിചാരണ കോടതിയാണ് തീരുമാനിക്കേണ്ടത്. *മുഹമ്മദ് ഖലീൽ ഖാൻ കേസിൽ* പ്രിവി കൗൺസിൽ നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, രണ്ട് അവകാശവാദങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തെളിവുകൾ വ്യത്യസ്തമാണ് എങ്കിൽ വ്യവഹാര കാരണവും വ്യത്യസ്തമാണ്. അതിനാൽ, സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന വാദത്തിന് കഴമ്പില്ല.

61. ഈ വിഷയത്തെ മറ്റൊരു കോണിൽ നിന്നും നോക്കിക്കാണാം. നിലവിലെ ഹർജിയിൽ അഭ്യർത്ഥിച്ചതുപോലെ, ആദ്യത്തെ കേസിലും വാദി പണയം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി അഭ്യർത്ഥിച്ചിരുന്നുവെന്ന് കരുതുക. അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ രണ്ട് കേസുകളിലും ആവശ്യപ്പെടുന്ന നിവൃത്തിയും അവയുടെ വ്യവഹാര കാരണവും ഒന്നു തന്നെയാകുകയും, സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ നിലവിലെ കേസിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് തടസ്സമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതാകുകയും ചെയ്യും. വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള അവകാശം, പണയം വയ്ക്കുന്നയാൾക്ക് ഒരു നിയമ നിർമാണത്തിലൂടെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അവകാശമാണ്, നിയമത്തിൽ അതിനായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചും കർശനമായി വ്യവസ്ഥകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടും മാത്രമേ ആ അവകാശം എടുത്തുമാറ്റാൻ കഴിയൂ. *ശ്രീധർ സദ്ബാ പവാർ v. ഗനു മഹദു കവാഡെ ആൻഡ് അദേർസ് ഐഎൽആർ* (1928) 52 ബോം 111 ൽ വീണ്ടെടുക്കലിനായി ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്തെങ്കിലും സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 8 പ്രകാരം തള്ളിക്കളഞ്ഞു. പണയം വച്ചയാൾ വീണ്ടെടുക്കലിനായി രണ്ടാമത്തെ കേസ് കൊണ്ടുവന്നു, സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 പ്രകാരം ഇത് തടയപ്പെടുന്നതായി

വാദം ഉയർന്നു. ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് മാർട്ടനും ജസ്റ്റിസ് ക്രംപും ഈ വാദം നിരസിച്ചു. *രാമചന്ദ്ര കോലാജി പാട്ടീൽ v. ഹനുമന്ത ഐഎൽആർ (1920) 44 ബോം 939* ഉൾപ്പടെ ബോംബെ ഹൈക്കോടതി നൽകിയ മുൻകാല വിധിന്യായങ്ങളെ പ്രസ്തുത വിധിയിൽ ന്യായാധിപൻമാർ ആശ്രയിക്കുകയും

(1887) എൽആർ 15 ഐഎ 66 ൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ***താക്കുർ ശങ്കർ ബക്ഷ് v. ദിയ ശങ്കറും മറ്റുള്ളവരും*** കേസിലെ പ്രിവി കൗൺസിലിന്റെ തീരുമാനം തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച കാഴ്ചപ്പാടിന് വിരുദ്ധമായിരുന്നില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു, കാരണം അത് മറ്റൊരു നിയമ വ്യവസ്ഥയെ കുറിച്ചുള്ള തീരുമാനമായിരുന്നു. ഉത്തരവിനു കീഴിൽ ഒരു ഹർജി റദ്ദാക്കപ്പെടുകയോ തള്ളിക്കളയപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ അതേ വ്യവഹാര കാരണത്താൽ പുതിയ കേസുകൾ കൊണ്ടുവരരുതെന്ന സിപിസി ഉത്തരവ് 23 ചട്ടം 9-ലെ പൊതുവായ നിബന്ധനകൾക്ക് ടിപി നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 60 ലെ നിർദ്ദിഷ്ട നിബന്ധനകളെ മറികടക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന്, ***വിത്തൽ രാജാറാം സുതറും മറ്റൊരാളും v. രാമചന്ദ്ര പാണ്ഡു ജാദവും മറ്റുള്ളവരും*** *എഐആർ 1948 ബോം 226*-ൽ ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഫുൾ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു. എല്ലാ കേസുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നടപടിക്രമങ്ങളാണ് സിപിസി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ പണയം വയ്ക്കുന്നവരുടെയും പണയക്കാരുടെയും അവകാശങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രത്യേക നിയമ വ്യവസ്ഥകൾ സ്വത്ത് കൈമാറ്റ നിയമത്തിൽ ഉണ്ട്. വീണ്ടെടുക്കൽ അവകാശം ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയുന്ന രണ്ട് മാർഗങ്ങൾ മാത്രമേ ആ പ്രസക്തമായ നിയമത്തിൽ നൽകിയുള്ളൂ, അവ ഇപ്രകാരമാണ്: (1) കക്ഷികളുടെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ അല്ലെങ്കിൽ (2) കോടതിയുടെ ഉത്തരവിലൂടെ. വീണ്ടെടുക്കലിന്റെ അവകാശം ഒരു നിലനിൽക്കുന്ന പണയത്തിന് അനുബന്ധമാണ്, പണയം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അത് നിലനിൽക്കും. *ഭയ്യാ രഘുനാഥ് സിംഗ് ആൻഡ് അദേർസ് v. മുസമത് ഹൻസ്രാജ് കുൻവാർ ആൻഡ് അദേർസ്* (1933-34) 61 ഐഎ 362-ലെ പ്രിവി കൗൺസിലിന്റെ വിധിന്യായം അനുസരിച്ച്, സ്വത്ത് കൈമാറ്റ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 60 ൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം വീണ്ടെടുക്കൽ അവകാശം ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയും, ഒരു വിധിയിലൂടെ ആ അവകാശം ഹനിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആ വിധി നിയമത്തിൽ ഇതിനായി നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുള്ള രീതിയിൽ ഉള്ളതായിരിക്കണം. വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ അവകാശം അത്തരത്തിൽ ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ, പണയം വച്ചയാൾ സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ വീണ്ടെടുപ്പിനുള്ള രണ്ടാമത്തെ കേസ് ഫയൽ ചെയ്താൽ അത് തടയപ്പെടുന്നില്ല.

62. അതിനാൽ, വീണ്ടെടുക്കലിനുള്ള അവകാശം ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാ എങ്കിൽ, പണയം വച്ചയാളെ രണ്ടാമത്തെ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 പോലുള്ള വ്യവസ്ഥ തടയില്ല. കാരണം, ഒരു ഭാഗംവെക്കൽ കേസിലെന്ന പോലെ, വീണ്ടെടുക്കൽ കേസിലും വ്യവഹാര കാരണം ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന ഒന്നാണ്. വീണ്ടെടുപ്പിനുള്ള അവകാശം ഇല്ലാതാകുന്നതുവരെയോ വീണ്ടെടുപ്പിനുള്ള ഒരു കേസ് കാലഹരണപ്പെടുന്നതു വരെയോ തുടർച്ചയായ ഓരോ നടപടിയുടെയും വ്യവഹാര കാരണം വ്യത്യസ്തമാണ്.

63. തൽഫലമായി, ഈ അപ്പീൽ പരാജയപ്പെടുകയും ഇതിനാൽ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു.

64. ബല്ലിയ ജില്ലയിലെ കിഴക്കൻ മേഖലാ സിവിൽ ജഡ്ജിയുടെ (ജെ.ഡി.) പരിഗണനയിലുള്ള 2009-ലെ 154-ാം നമ്പർ കേസിന്റെ തുടർനടപടികൾ സ്റ്റേ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈ കോടതി 3.01.2019 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ഇടക്കാല ഉത്തരവ് നീക്കം ചെയ്യുന്നു.

65. വിചാരണക്കോടതി ഇപ്പോൾ 2009-ലെ 154-ാം നമ്പർ കേസിൽ വാദം കേൾക്കുകയും അത് എത്രയും വേഗം തീർപ്പാക്കുകയും വേണം, ഇന്നു മുതലുള്ള ആറുമാസത്തിനുള്ളിൽ ഇത് പൂർത്തിയാക്കുന്നത് ഉചിതമാകും. നിയമത്തിൽ നിന്ന് ലഭ്യമായ എല്ലാ നിയമപരമായ വാദങ്ങളും ഉന്നയിക്കാൻ ഇരുപക്ഷത്തിനുമുള്ള അവസരം ഉറന്നിരിക്കുകയാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയാണ്.

66. സിവിൽ കേസിന്റെ മെറിറ്റിനെക്കുറിച്ച് ഈ കോടതി ഒരു അഭിപ്രായവും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കർക്കശമായും, നിയമാനുസൃതമായി കക്ഷികൾ കൊണ്ടുവരുന്ന തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സിവിൽ കേസ് തീരുമാനിക്കേണ്ടത്.

67. വാദികളെ അന്യായം ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കണമോ എന്ന പരിമിതമായ ചോദ്യത്തിലും, സിപിസി ഉത്തരവ് 9 ചട്ടം 9 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ കേസിന് ബാധകമാണോ എന്നചോദ്യത്തിലും മാത്രമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലിലെ വിധി പ്രസ്താവത്തെ ഈ കോടതി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

68. ചെലവ് സംബന്ധിച്ച് ഒരു ഉത്തരവും ഉണ്ടായിരിക്കില്ല.

69. തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ തീർപ്പാക്കപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കണം

അപ്പീൽ തള്ളി.